

Melyik a jezsuita

Mind.

ÉVKÖNYV 2012/13

Melyik a roma

Mind.

www.jrsz.hu

JEZSUITA ROMA SZAKKOLLÉGIUM

ÉVKÖNYV 2012/13

JEZSUITA ROMA KOLLÉGIUM ÉS SZAKKOLLÉGIUM
ÉVKÖNYV
2013

JEZSUITA ROMA KOLLÉGIUM ÉS SZAKKOLLÉGIUM
ÉVKÖNYV
2013

TARTALOM

Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium
Alapítás éve 2011
Alapította a Jézus Társasága
Magyarországi Rendtartománya

1191 Budapest, Hunyadi utca 2-4.
titkárság: +36-1-704-89-50
E-mail: iroda@jrsz.hu,
honlap: <http://www.jrsz.hu>

Felelős kiadó: Antal István
Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium,
1191 Budapest, Hunyadi utca 2-4

Szerkesztette:
M. Beer Ilona
Keller Katalin

Műszaki szerkesztő:
Heiszer Erika

Fenntartó:
Jézus Társasága Alapítvány
1085 Budapest, Mária utca 25.
<http://www.parbeszed.hu>
Nyomdai kivitelezést a Copyrama Kft. végezte
1085 Budapest, Baross u. 50.

Forrai Tamás Gergely SJ	4
Mérleg helyett	6
„Roma Egyetemi Szakkollégiumok”	8
Spirituális program, vallásosság a roma egyetemi szakkollégiumokban	10
Mentor program.	13
Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat (KRSzH)	14
Jezsuita Roma Szakkollégium tanulmányi programja 2012/2013-as tanévben	17
„Tudás, közösség, jövő”	20
Diákbizottság, avagy a szakkollégiumi demokrácia	22
Historia Domus – 2012/2013-as tanév őszi félév	24
Historia Domus – 2012/2013-as tanév tavaszi félév	29
Honnan jöttem... merre tartok	36
Dolgozunk rajta...	58
Szimpózium: A szabadság mítosza?!	66
Az első kollégiumi hétvége	68
Tanulmányi hétvége.	70
Sportnap	72
Gyereknapi a JRSZ-ben.	73
Tánc tanítás	74
Marosvásárhelyen jártunk	76

FORRAI TAMÁS GERGELY SJ

2010 őszén ismerkedtem meg a roma kollégium ötletével, amely egyből meghatározta provinciális munkámat. Tudtam eddig is, hogy „Hofi atya” sok társával együtt már évek óta lelkesedik az ügyért, hogy egyetemi szakkollégium alakuljon cigány fiatalok számára.

Jezsuita munkáink meghatározó eleme az oktatás, ezen belül az egyetemi kollégiumok sora Budapesten, Szegeden, Marosvásárhelyen és a belgiumi Leuvenben. Talán újdonságként hat, de erdélyi misszióink alapjaként immár harmadik éve működik kollégiumunk, míg Leuvenben egy öt évti-

zedes posztgraduális képzési hely hagyományát újítottuk meg 2012-ben.

A 2011 őszén indított Jezsuita Roma Szakkollégium ezen intézmények szakmai igényességét, hitbéli és társadalmi elkötelezettségét folytatja. A Szent Ignác Kollégium korábbi épülete és húsz év tapasztalata biztosítva van már, köszönhetően sokak, hosszú évek óta érkező támogatásának: most csak igent kellett mondani az új kezdeményezésre.

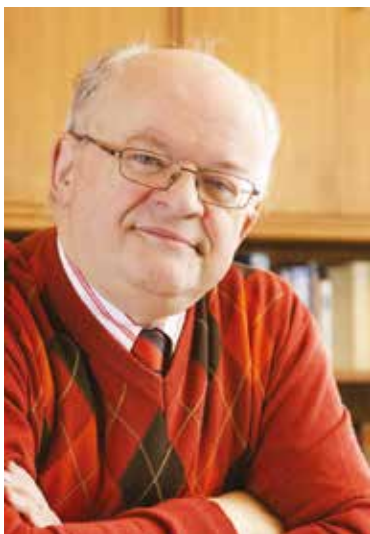
Tudom, hogy ma csak hálózati formában, partnerségben építkezve, társakat és közös célokat keresve lehet társadalomformáló víziót építeni. A JRSZ azért jöhetett létre, mert az elmúlt húsz év talán legkarakteresebb keresztény összefogása formálódott: a jezsuiták katolikusként Budapesten, a görög katolikusok Miskolcon, a reformátusok Debrecenben, az evangélikusok pedig Nyíregyházán álltak a közös ügy mellé. Majd 2012-ben a katolikus egyház Szegeden is elindított roma szakkollégiumot az egyházmegye fenntartásában. Egyszerre, egy komoly társadalmi

ügyért, egy kreatív formában, egy céllal, négy egyházi közösség együtt cselekedett: nagy dolog ez!

Az indulás óta eltelt két évben megerősödtem abban, hogy a Jezsuita Rend társadalmi pillérének erősítésében nagy szerepe van a szociális apostolságnak, ezen belül a Jezsuita Roma Szakkollégiumban folyó munkának. Célunk e kezdeményezéssel, hogy modellként szolgáljon a többség-kisebbség párbeszédjében és a hallgatóink által indítson be pozitív társadalmi folyamatokat.

Hivatásunk, Szent Ignác szavaival élve az, hogy elmenjünk bárhova a világon, ahol Isten nagyobb dicsőségét elő tudjuk mozdítani tevékenységeinkkel. Tevékenységüket tekintve a jezsuiták nagyon sok mindenfelé foglalkoznak: ami a helyi adottságok mellett legjobban szolgálja az evangelizációt. Ma és a közeljövőben Magyarországon a roma közösségek társadalmi helyzete indokolja, hogy a társadalmi integráció és a roma pasztoráció olyan téma lesz, melyben a Rendünknek hivatása van. Ebben a Jezsuita Roma Szakkollégiumnak érték- és iránymutató szerepet szánunk. Isten áldja meg munkátokat!

MÉRLEG HELYETT

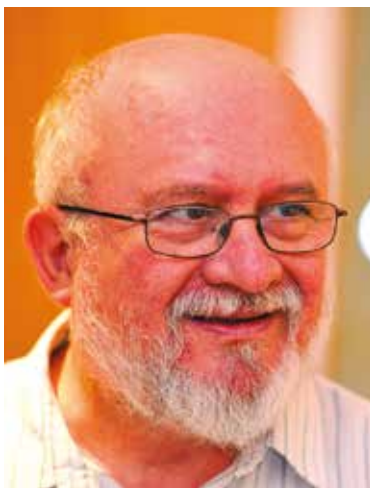
Bevallom, ezúttal nehezemre esik búcsúzni. Még nehezebb mérleget vonni egy veletek töltött év után. Mert bár ez az évkönyv minden barátunknak szól, aki majd kezébe veszi, mégsem „az” olvasókhöz szólok, hanem a kollégistákhoz. Ti ugyanis folytatjátok, amit elkezdtünk. Ezért is szegeződik minden szem rátok. Közvetve, ha nem is tudatosan az egész ország figyel minket. Ami nekünk izgalmas kaland, és nektek ugyan életetek meghatározó része, de mégis csak egy darabja, és nem az egész, a társadalom fel sem képes fogni azt a forradalmat, ami itt csendben és békében zajlik. Hisz első látásra csak annyi történt, hogy néhány fiatal az érettségi után tovább

tanult, és jó esélyeik vannak arra, hogy egy-két éven belül diplomát szerezzenek az általuk választott szakterületeken. Igazán nem különös, évtizedek, sőt évszázadok óta mindennapi esemény a mi kultúránkban. Ha belegondolunk azonban, hogy akár két évtizede szinte egyiküknek sem volt esélye erre, akkor megilletődünk. Az idősebbeknek esetleg történelmi párhuzamként eszébe jutnak a népi kollégiumok. Itt most azonban nem fényes szelek fújnak, és nem zászlók csattognak, és nem papi szemináriumokat ostromolnak, a mi forradalmárjaink igen békések. Ők a maguk életét reformálják, és minden jel szerint egy pár év alatt már utat fognak mutatni azoknak, akik ma még reménytelennek mondják a helyzetüket, és ennek megfelelően semmit sem tesznek. Vagy sóhajtoznak, vagy leisszák magukat. A mieink eközben megszerzik a tudást, hogy egy jobb jövőbe vezethessék a mai bizonytalanokat, kétkedőket és félénken félreállókat. Elöl járnak. Nem azt mondják azonban, hogy „Előre”, hanem hogy *Utánunk!*

Ők nem tüntetnek a HAHÁ-val, vagy más budai gyerekekkel. Ők a mélyből jönnek, és magasra törnek. S viszik magukkal a magasba hagyományait is, és remélhetőleg egy egész nemzedéket. Rólatok beszélek, a Jezsuita Roma Szakkollégium kollégistáiról. E sorokat mégsem kizárólag a mai hallgatóknak, hanem a holnapi új embereknek szánom, akik lesztek, és akik most alakulnak. Néhány év, és ami ma utópia, valóság lesz. Ehhez persze még le kell tennetek az asztalra egyet és mást. Én bízom abban, hogy valóban le is teszitek. Én bízok bennetek. Ez adott erőt az egész évben, és ez adjon erőt nektek a jövőben is. S még egy utolsó gondolat: mindez csak akkor sikerülhet, ha közösséget alkottok, vállalt vállhoz vetve egymást támogatjátok, és nemcsak a magatok szerencséjét kovácsoljátok, hanem népetekét és népünkét is! Minden mást ráadásul megkaptunk. Ezért fogok imádkozni.

Kiss Ulrich SJ
prorektor

„ROMA EGYETEMI SZAKKOLLÉGIUMOK”

A kezdetekről

Lassan 14 éve, hogy a cigány közösség hazai integrációját próbálom segíteni. Visszatekintve azt látom, hihetetlen gyorsan repül az idő. Most nyáron már a második tanévet zárjuk a kollégiumban.

Az ezredfordulón még remélni sem mertem, hogy a 2010-es években már egy bentlakásos egyetemi szakkollégiumunk lesz, más keresztény/keresztényen egyházakkal együtt. Az viszont hamarosan nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a cigányság integrálódása terén az egyik legfontosabb kérdés a kisebbségi csoport képzésének teljes

keresztmetszetben való megszervezése és a foglalkoztatottság, viszonylag magas százalékarányban való megvalósítása.

Össztársadalmi szinten az oktatásban talán sikerült több sikert elérni, mint a foglalkoztatásban, de még mindig sok a tennivaló.

A jezsuita rend két területen kezdte el munkáját. Egyrészt a felnőttek általános iskoláinak felszámolása után az elemi szintű oktatásban próbált modelleket keresni a felnőttképzésre. Így jött létre az analfabéták, funkcionálisan analfabéták „Szeretet Iskolája”, ahol a tanulásszeretetét, az írni-olvasni tudás kultúráját próbáltuk átadni a cigányság azon rétegének, kikben volt tanulási szándék az életminőség magasabb szintre való emelése terén.

Azt láttuk, hogy a gyermekekkel sokan és szívesen foglalkoznak, de az idősebbeket és a korosodó generációt sokszor magára hagyták, sokan leírták ezeket a generációkat. Pedig, ha a család kultúrájában nem jelenik meg a tanulás, tudás presztízse, sokan a társadalom szélére sodródhatnak. Maguk a fiatalok fogalmazták meg igényeiket. Ha lenne egy normális hely, ahol tanulhatunk, kisebb testvéreink már másként tekintenek

majd ránk, másként gondolkodnak majd az iskoláról. Elhiszik, hogy az erőfeszítésnek lehet gyümölcse. 2008–2010 között a gödöllői egyetem körül megszervezett virtuális roma szakkollégiummal, viszonylag gyorsan létrejött egy baráti kapcsolat. Kiderült az is, hogy sokan, ha nem is templomba járók, de nem félnek egy felekezeti, egyházi szellemiségtől sem, és szívesen járnának akár egyházak által vezetett kollégiumba is.

Közel három éven keresztül a kollégiumi tanulmányi hétvégékhez nagyon hasonló formában közéleti szereplőket, egyetemi oktatókat ismerünk meg. A beszélgetések, viták tágitották világlátásunkat. Püspökök, papok előadásai által igazolták, hogy az evangéliumokban való hit, csak erősíthet egy közösséget.

Döntő fordulat 2010 telén állt be. A református egyházon belül Kodácsy Tamás egyetemi lelkész és Bölcskei Gusztáv püspök úr, jezsuitáknál pedig Forrai Tamás rendfőnök, mint döntéshozó álltak mellénk. A kollégiumokat 2011 szeptemberében indítottuk el. Bölcskei püspök úr trefásan meg is jegyezte:

„Az egyik presbiterem így szól hozzám:

– A jezsuitákkal közösen?

– Igen. A jezsuitákkal.

– Akkor igen nagy lehet a baj! – szólt végül is a presbitérium tagja.”

A kezdeti gondok ellenére, a sikerben való hit erősebb volt. Az államtitkárság részéről sokkal kevesebb volt a sikerben való hit. A közöttünk létrejött rendkívüli egység még az evangélikusokat és a görög katolikusokat is meggyőzte a sikerről. Csatlakoztak ők is a kezdeményezésünkhöz. Az államtitkárságrészéről is erősödni kezdett kezdeményezéshez való pozitív hozzáállás, a rendkívüli ökumenikus összefogást látva. 2011 őszén felálltak a kollégiumok, első tanévben kizárólag állami támogatásban részesülve, jelenleg pedig már uniós forrásokból finanszírozva végezzük munkánkat.

2011 szeptemberében az ország négy városa: Budapest, Debrecen, Nyíregyháza és Miskolc adott helyett a roma szakkollégiumoknak. 2012 őszén pedig Szegeden is elindítottak egy roma szakkollégiumot.

Nagyon hálás vagyok a sorsnak, hogy ebben a történelmi pillanatban jelen lehettem és munkálhattam a kollégiumi hálózat álmának megvalósulását. Csak bízni tudok abban, hogy a nálunk lakó növendékeinknek is lesznek nagy álmaik, melyek majd egykor megvalósulnak.

Sajnos, még sokat és sokszor kell újra és újra álmodnunk és küzdenünk, hogy idővel egy kicsit hátradoxlva a székben, azért ünnepeljünk is.

Legyen ez az évszáró most egy rövid ünnepi pillanat, hogy ősszel újult erővel folytassuk a munkát.

2013. június

P. Hoffer József SJ

SPIRITUÁLIS PROGRAM, VALLÁSOSSÁG A ROMA EGYETEMI SZAKKOLLÉGIUMOKBAN

A spirituális ember vallja, hogy élete nem önmagért való – nem öncélú – hanem egy magasabb szintű rendet, célt és értelmet szolgál. A spirituális világnézeteket követők vallják, hogy az élet több kell, hogy legyen, mint a természet véletlen egyszeri és megismételhetetlen játéka. És míg a materialista szemléletű tudósok elsősorban természeti és fizikai törvények érvényesülése szerint értelmezik a világot, a spirituális irányzatok szerint nem személytelen ez a világrend és nem lehet pusztán mechanikus-ként értelmezni a világot. A spirituális elvek szerint az ember személyes tettei és élményei összhangba hozhatók ezzel az egyetemes rendezőelvvel, amely azután áthatja életüket egy mélyebb harmóniával.

A vallásosságot a hitelvek és vallásgyakorlatok összefüggő rendszerként értelmezem jelen esetben.

Amíg tehát a spiritualitásnál *az ember személyes tetteit és élményeit* hangsúlyozom, addig a vallásosságnál *egy közösség hitelveit és vallásgyakorlatát*. A kettő nem zárja ki egymást, de témánk szempontjából a spiritualitást, mint attitűdöt fontosabbnak tekintem, mint a vallásosságot, mert ebből az élményből születhet meg később egy igazi vallási elköteleződés.

Kedves olvasó! Szükségét éreztem annak, hogy ezt a rövid elméleti bevezetőt az írásom elé tűzzem annak érdekében, hogy a cigány fiatalok szakkollégiumi választását érthetőbbé tegyem.

Az elmúlt évtizedekben a fiatalság (a cigány fiatalság) megközelíthetősége az egyházak számára nem volt egyszerű és kockázatmentes. Részünkről hagy tegyek meg annyi vallomást, hogy lehettünk volna bátrabbak és nyitottabbak is.

Kétségtelen tény, hogy a rendszerváltozás után, maguk a fiatal cigány értelmiségiek fogalmazták meg a következőket: „Furcsa, hogy tőlünk sokan elvárnak egyfajta »ateista, materialista gondolkodásmódot«, miközben otthon szüleinket és nagyszüleinket folyamatosan a kis házi oltárai, vagy szentképeik előtt láttuk imádkozva, rengeteg erőt sugároztak felénk hitükkel. Miért nem lehetnénk mi is hívők? Miért nem mehetnénk mi is templomba, ha szeretnénk?”

Bevallom a virtuális szakkollégium növendékei közül sokakat nem elhanyagolható százalékban, ez az életérzés, ez a mentalitás jellemezte. Így találkoztam velük az első, ismerkedési szakaszban.

Talán nem tévedek, hogyha azt mondom, hogy a cigányság lelke mélyén sokkal inkább hívő, mint ateista. Közösségeik évszázadok óta hierarchikusan működő szerkezete a lelkükre is rányomta bélyegét. Jól lehet egy demokratikus társadalomban élünk, de genetikus biztonságérzetünk az emberek nagy többségét Isten karjába hajtja. Ha konkrét vallási kötődéseik gyengébbek is voltak (gondolok itt arra, hogy nem voltak templomba járók) de személyes istenhitük, Istenhez való kötődésük mindig is megvolt.

Ezek azok a jelenségek, melyekre az első egy-két évben építeni szerettem volna hitéletüket. Nem írtuk elő a kötelező templomba járást, felekezethez való tartozást. Sokkal fontosabbnak éreztem, hogy a „spirituális ébredés” időszakára inkább egy személyes istenélmény, személyes Isten keresés irányába induljanak el. Érezzék, hogy az ő földi boldogulásuk Isten akarata szerinti, hiszen minden ember azért kapott talentumokat, hogy azokat kibontakoztassa embertársai javára. Ha becsületesen járok az előadásokra és tanulok, ez Isten dicsérete is, hiszen fontosnak tartom azokat a képességeket, melyeket Ő ültetett el lelkünkbe. Az egyetemre járás egyfajta templomba járás is.

Hála Istennek, jelenleg valamennyi kollégánk a vezető csapatban ezt az elvet képviseli. A kollégiumi lelkész egy a többi kísérő mellett. Munkánkban nincs profán és szakrális oldala. Itt mindannyian nevelők és papok is vagyunk, akik a teljes emberi személyt akarjuk megszólítani és erősíteni a társadalom, azon belül pedig, az egyház érdekében is. Vallom, hogy ez sokkal fontosabb, minthogy mindenki katolikus módon legyen megkeresztelve.

Nyilván az is fontos és egyértelmű, hogyha katolikus vagyok, próbálom bemutatni közösségünk erejét, és hittel képviselni, hogy az életre való teljesség elérését én az egyházamban találtam meg. Örülnék, ha veled itt közösségben is együtt lehetnék.

Ezek azok a grádusok (lépcsők), melyeket szerintem nem hagyhatunk figyelmen kívül, hogy növendékeink szabadságban éljék meg Jézus hívását.

A spirituális nevelés tehát első lépésben a szabadság légkörének megteremtése. Vagyis, aki nálunk van, érezze, hogy nem egy párt, nem egy intézmény, hanem Isten tesz szabaddá minket. Vagyis: „Megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket!” (Jn. 8,32)

A jövőben csak remélni tudom, hogy a növendékek egyre inkább nyitottak lesznek arra, hogy a napi gondok mellett, egzisztenciális kérdéseikről is beszélni tudjunk, vagyis:

Mit jelent egy személy iránti elköteleződés? Mit jelent az, hogy van egy társam, van egy barátom? Mit jelent, hogy életet adhatunk és életet kiolthatunk? Ki adta ezt a hatalmas szabadságot? Mit mond a lelkiismeretem, mikor emberi életéről, vagy akár a természet fennmaradásáról gondolkodom?

És szintén, csak remélni tudom, hogy egyszer eljön az a pillanat, amikor megkérdezik:

„Te miért imádkozol?”, „Miért fontos neked, hogy ennyi lelki gyakorlatot tartasz?”, „Miért tartozol a jezsuita közösséghez?”, és ekkor talán azt mondhatom: „Jöjjetek, nézzétek meg.” (Jn. 1,39)

Hofner József SJ

MENTOR PROGRAM

A szakkollégiumban hallgatói követő, segítő rendszer működik, melynek keretében a hallgatók kortárs, vagy fiatal mentorokkal dolgoznak együtt, akik a szakmai fejlesztési feladatok koordinálásán, segítésén túl személyes életvezetési kísérést végeznek.

A mentor rendszer célja, hogy a hallgatókat az egyetemi éveikben külső támogatással biztosabb, tehetségüket jobban kibontakozó növekedéshez segítse. A mentor rendszer arra törekszik, hogy a látókörébe került valamennyi fiatal a problémájának megfelelő súlyú és formájú segítséget kapjon.

A mentori jelenlét a szakkollégium fejlesztő munkájának speciális megvalósulása. A mentori munka fő eszköze a személyes mentori kapcsolat, mely természete szerint kölcsönös, az emberi méltóság szerint egyenrangú, ám nem tévesztjük szem elől, hogy egyik oldalról tudatos fejlesztő munka szándéka hívja életre, amelybe a másik fél a bizalom alapján kapcsolódik be.

A 2012/13-as tanév mentorai Keller Katalin és Rőmer Glória.

KERESZTÉNY ROMA SZAKKOLLÉGIUMI HÁLÓZAT (KRSZH)

A Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat egyfajta felsőoktatási roma civil kezdeményezésből alakult, mely mellé elsőként a Jezsuita Rend állt. A munka és a tanulás mellett, roma fiatalok egy kisebb csoportja közéleti képzés keretében havonta egy hétvégét töltöttek együtt egyfajta virtuális szakkollégiumot alkotva. A virtuális roma szakkollégiumi hétvégék alkalmi során olyan témák merültek fel többek között, mint: a romák társadalmi problémái, roma értelmiségi fiatalok szerepének fontossága és társadalmi felelősségvállalás, melyekre a roma fiatalok neves előadókkal közösen próbáltak válaszokat adni és kapni a beszélgetések alkalmával. Ezen közös munka alkalmával ismerkedtek meg a virtuális szakkollégium tagjai Hofher József, jezsuita szerzetessel. Hofher József SJ segítette a roma fiatalokat abban, hogy álmaikat és céljaikat megvalósíthassák. Biztatni kezdte a fiatalokat abban, hogy az általuk megálmodott roma egyetemistákat és főiskolásokat befogadó

és tanulásukat támogató bentlakásos szakkollégium ne csak egy álom maradjon.

P. Forrai Tamás Gergely, jezsuita provinciális segítségével és támogatásával sikerült létrehozni, és elindítani 2011 szeptemberében a Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégiumot, mely kezdeményezésnek köszönhetően nemcsak Budapesten, hanem az ország további három nagyobb városában, Miskolcon, Debrecenben és Nyíregyházán is roma szakkollégiumok nyíltak meg a fiatalok előtt, a történelmi keresztény/keresztényen egyházak fenntartásával és az állam támogatásával.

A Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat (KRSZH) 2011. március 17-én alakult meg.

Négy történelmi egyház képviseletében a Római Katolikus Egyház részéről P. Forrai Tamás Gergely SJ, a Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya Provinciálisja. Görögkatolikus Egyház részéről Kocsis Fülöp, Hajdúdorogi Egyházmegye megyéspüspöke, a Miskolci Apostoli Exarchátus apostoli kormányzója. Magyarországi Református Egyház képviseletében Dr. Bölskei Gusztáv református püspök, a Magyar Református Egyház zsinatának lelkész elnöke. A Magyarországi Evangélikus Egyház részéről Dr. Fabiny Tamás, a Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerületének püspöke látták el aláírásukkal a KRSZH küldetésnyilatkozatát. Az állam képviseletében Balog Zoltán, az akkori Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára írta alá a KRSZH küldetésnyilatkozatát.

2011 szeptemberében kezdték meg működésüket az egyházi fenntartású roma szakkollégiumok. 2012 szeptemberében Kiss-Rigó László, Szeged-Csanádi Megyei Püspök fenntartásában, pedig létrejött a hálózat ötödik roma szakkollégiuma Szegeden.

A szakkollégiumok a KRSZH laza szövetségébe tartoznak. A KRSZH önálló szakkollégiumait külön-külön a történelmi egyházak tartják fenn. Önálló szervezeti- és működési szabályzattal, tanulmányi programmal és tanári karral rendelkeznek, ezen intézmények. A szakkollégiumok alapvető célkitűzése az, hogy hozzájáruljanak a közéleti feladatvállalás iránt elkötelezett, aktív társadalmi párbeszédet folytató cigány értelmiségiek formálásához és képzéséhez. Ezen roma értelmiségiek szakmai kiválóságukat ötvözik a társadalmi- és szociális kérdések iránti érzékenységgel. Az egyházi nevelés szellemisége által vezetett intézmények arra töreksznek, hogy hallgatóik emberségük minden területén, a lelkiesség elmélyítését segítve az értelmiségi, a morális és a közösségi életvitelben is fejlődjenek. A szakkollégiumi nevelés ökumenikus szemléletű, így, teret ad a történelmi egyházakhoz tartozó fiatalok lelkiességének megélésére.

A szakkollégiumok közös szakmai minimumok szerint működnek, de teljes autonómiával rendelkeznek. Saját hatáskörrel rendelkeznek a szakmai és lelki életük szervezésében, a kurzusvezetők kiválasztásában, ösztöndíj szabályzatuk kialakításában, felvételi rendszerük kidolgozásában és érvényesítésében. A szakkollégiumok aktív részvételt várnak el a hallgatóktól a kollégiumok által szervezett kurzusokon, illetve programokon, ami feltétele a szakkollégiumi jogviszony megújításának. A jogviszony általában egy évre szól, de a szakkollégiumok eltérhetnek ettől.

Az egyházak által fenntartott intézmények infrastrukturális adottságai a szakkollégiumi munkavégzéshez kiválóak. A Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium a volt Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium épületét örökölte meg, mely addig is szakkollégiumként működött. A Miskolci Görögkatolikus Cigány Szakkollégium, a miskolctapolcai egyetemi kollégiumban kapott helyet, ahol a szakkollégiumi tevékenységét is végezheti. A református Wáli István Szakkollégium, a Debreceni Egyetem Maróti kollégiumának egyik szintjén kapott helyet. Az Evangélikus Roma Szakkollégium is egy egyetemi kollégiumba, a Nyíregyházi Egyetem kollégiumában lett otthonra.

A szakkollégiumok interdiszciplináris szakkollégiumok, a hallgatók között megtalálhatók általános orvosképzésen tanulók, mérnöki, bölcsészettudományi és társadalomtudományi szakos hallgatók is. Jelenleg a szakkollégiumok roma hallgatóinak összlétszáma meghaladja a 100 főt, melyet a közeljövőben minden szakkollégium vállalása szerint növelni fog.

Az elmúlt időszak tapasztalata az, hogy több olyan biztos szakmai alapokon nyugvó hosszú távra tervező intézményt sikerült felépíteni, melyekben a hallgatók egyrészt otthon érzik magukat, másrészt pedig, ezek azok az intézmények, ahol a diákoknak növekszik a motivációjuk azon a téren, hogy felelős, a közösségért dolgozni akaró roma értelmiségiek legyenek. Kettős roma–magyar identitásukat előtérbe helyezve akarnak tenni a megbékélés és a párbeszéd elindításáért.

Antal István

JEZSUITA ROMA SZAKKOLLÉGIUM TANULMÁNYI PROGRAMJA 2012/2013-AS TANÉVBEN

2012 őszén az eddigi gyakorlatot megreformálva a szakkollégiumi kurzusok – a nyelvi képzés kivételével – havonta egy hétvégén (félévente 4 hétvégén) tömbösítve kerültek megrendezésre. A tanulmányi hétvégék időbeosztása szerint délelőtt és délután is 4-4 kurzus futott párhuzamosan, melyekből a hallgatók egyet-egyet választhattak. Minden diáknak tíz kurzust kell összesen elvégeznie a szakkollégiumban, mire az egyetemi, vagy főiskolai tanulmányait befejezi. Az elsősök számára a kollégiumi vezetőség ajánl még kurzusokat, ezzel is elősegítve a beilleszkedést a budapesti és az egyetemi életbe.

A szakkollégium tanulmányi programja három modulból áll:

1. Kettős identitás modul
2. Közismeretei modul
3. Spirituális modul

A modulokon belül különböző kurzusok kerülnek meghirdetésre.

Negyedik modulként tekintünk az idegen nyelvi oktatásra, mely minden azon hallgató számára kötelező, aki még nem rendelkezik a diplomájához szükséges nyelvvizsgával. (A nyelvi képzés szigorúan véve nem tartozik a már fent bemutatott moduláris rendszerbe.)

Célunk, hogy a szakkollégium segítségével a diákok használható nyelvtudást kapjanak, és a diplomájukhoz szükséges nyelvvizsgát megszerezzék. Szakkollégiumi keretek közt angol és német nyelvoktatás folyik. A idegen nyelvek oktatása hétköznapi módon zajlik a kollégium épületén belül, ezzel is könnyítve a hallgatók helyzetét. A nyelvoktatók a kollégium különböző termeiben tartják meg a nyelvi képzéseiket, kis csoportokra osztva a hallgatókat. A 2012/2013-as tanévben angol nyelvből három szinten folyt az oktatás, három csoportban, német nyelvből, pedig egy csoport oktatása folyt. A nyelvi oktatáshoz szükséges felszerelést (tábla, CD lejátszó) az intézmény biztosítja a diákok és az oktatók számára. Diákjaink cigány identitásukat erősítő, Choli-Daróczi József cigány nyelvoktatást tartott az érdeklődő hallgatók számára az elmúlt tanévben.

A tudományos érdeklődésű és tudományos kutatásokat folytató hallgatóink számára lehetőség nyílik szakmai érdeklődésüknek megfelelő kurzusok kezdeményezésére, melyeket a szakkollégium tudományos teljesítésként el is ismer. Tíz kötelező kurzus elvégzése után lehetőség van további kurzusok hallgatására is, melyek szintén bekerülnek a hallgató kollégiumi leckekönyvébe. A szakmai kurzusok mellett nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy készségi szinten is fejlesszük a diákokat, így készségfejlesztő kurzusokon vehetnek részt a szakkollégisták. Elsős diákjainknak kötelező a tanulásmódszertan kurzus, annak érdekében, hogy a középiskolai tanulási szokásaikat a felsőoktatási követelményekhez megfelelő szintre fejleszthessék. A modulokban meghirdetett kurzusokra a felsőbb éves hallgatók önkéntesen jelentkezhetnek. A tanulmányi hétvégék programjába jelentős szerepet kaptak a közös étkezések, mint a személyes interakciók szinterei és az esti zenés, táncos kulturális programok, melyeket a Khamoro Cigány Táncegyüttes vezetője, Farkas Zsolt tartott. A második félévtől rendszeres vendégünk volt Szentandrásy István is, akivel mély beszélgetéseket folytathattak a diákok. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy jó példákat tudjunk bemutatni a roma fiatalok számára, és ily módon is motiváljuk őket az értelmiségivé válás felé. A tanulmányi hétvégék szombat estéi is ezeknek a beszélgetéseknek és a példaadásnak voltak a szinterei.

A 2012/2013-as tanévben nyolc tanulmányi hétvégét tartottunk. Mindkét félévben nyolc kurzus közül választhattak a diákok.

A kurzusok a következők voltak:

2012/2013 őszi félév kurzusai

- dr. Kállai Ernő: Közösségi lét dilemmája I.
- dr. Tamási Erzsébet: Nők és deviancia
- dr. Rövid Márton: Kisebbségkutatás alapjai I.
- prof. Dr. Lentner Csaba: Regnáló gazdaságpolitikák I.
- Oláh Miklós: Cigányok a filmművészetben
- dr. Bencze Lóránt: Retorika
- Kiss Ulrich SJ: Management by Jesus
- Tanulásmódszertan – készségfejlesztés (két kurzus)

2012/2013 tavaszi félév kurzusai:

- dr. Kállai Ernő: Közösségi lét dilemmája II.
- dr. Tamási Erzsébet: Társadalmi devianciák
- dr. Rövid Márton: Kisebbségkutatás alapjai II.
- prof. Dr. Lentner Csaba: Regnáló gazdaságpolitikák II.

- dr. Pósa Péter: Bevezetés a jogba
- Choli-Daróczy József: Cigány irodalom
- Időgazdálkodás – készségfejlesztés
- Önismeret műhely – készségfejlesztés

A gazdag kurzuskínálatból mindenki kiválaszthatta a számára szakjának és érdeklődési körének legmegfelelőbbet.

A spirituális modul megszervezésében, a házban szolgálatot teljesítő jezsuita atyáknak volt nagy szerepe. A kurzusrendszerbe kötött módon nem illesztettük be a spirituális modult, mivel jellegéből adódóan inkább személy motivációra épült. A hallgatók számára nem volt kötelező, de a lehetőség minden hallgató számára biztosított volt, hogy részt vegyen személyes lelki beszélgetéseken, szertartásokon.

„TUDÁS, KÖZÖSSÉG, JÖVŐ”

A SZAKKOLLÉGIUMI TEHETSÉGGONDOZÁS MEGÚJÍTÁSA UNIÓS TÁRSFINANSZÍROZÁSÚ
FELSŐOKTATÁSI PROJEKT SEGÍTSÉGÉVEL

A Jezsuita Roma Szakkollégium 2012-ben európai uniós pályázati támogatást nyert a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség felhívásán, „TUDÁS, KÖZÖSSÉG, JÖVŐ” címmel. Az öt tanulmányi félévet lefedő, 2015 tavaszán záruló projekt eredményeképpen megerősödhet a szakkollégiumi tehetséggondozó tevékenység, amelynek két fontos pillére az egyéni kibontakozást és a csapatmunkát egyaránt ösztönző, a jezsuita szellemiségre építő, befogadó közösség, valamint a szakmai előrehaladást és készségfejlesztést támogató tanulmányi rendszer.

A Szakkollégium számára hatalmas lehetőség, hogy a következő öt félév során a TÁMOP-4.1.1.D pályázat keretén belül tudja biztosítani a színvonalas tehetséggondozás feltételeit. A projekt nem csak a kurzusokat, készségfejlesztő és nyelvtanórákat felölelő szakmai-tanulmányi munkát finanszírozza, de jelentős ösztöndíjkeret és sok egyéb programelem (mentor- és tutor-rendszer, kutatótábor, közösségi napok, külföldi tanulás elősegítése, informatikai fejlesztés, szakkönyvek beszerzése stb.) is rendelkezésre áll benne. Az érem másik oldala, hogy mint minden EU-s projektben, itt is komoly kötelezettségeknek és sok adminisztratív előírásnak kell megfelelni. A munkatársakkal szeretnénk úgy eljárni, hogy e terhekből minél kevesebbet érezzenek a szakkollégisták, és elsősorban a számukra rövid és hosszú távon hasznosuló eredményeket érezzék. Biztos vagyok benne, hogy a fejlesztés sikere – az ország több nagyvárosában, azonos elvek szerint működő Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat tagjaival együtt – további hasonló projektek indulását hozhatja majd magával a 2014-ben induló, új uniós fejlesztési ciklusban.

A projekt specifikus célkitűzései az alábbiak:

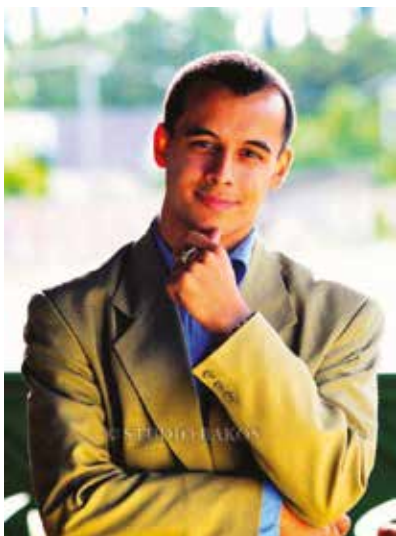
- Szakkollégiumi tanulmányi rendszer fejlesztése és működtetése, amely az alapkészségek fejlesztését, a kettős cigány–magyar identitás erősítését, a közéleti ismeretek fejlesztését és a szakmai előrehaladást együttesen támogatja;
- A szakkollégiumi tehetséggondozás követelményeinek magas színvonalú teljesítését ösztönző felvételi, tagsági és ösztöndíj-rendszer alkalmazása;

- A személyes szakmai fejlődést és közösségi feladatvállalást egyaránt szem előtt tartó, egyéni fejlesztési tervekre alapozó, a hallgatók munkaerő-piaci integrációját és karrierépítését hosszú távú célként kezelő mentorálás és tanulmányi vezetés kialakítása;
- Szakmai együttműködések kialakítása felsőoktatási társintézményekkel és civil szervezetekkel, hálózatosodás elősegítése ALUMNI rendszer működtetésével, nemzetközi jó gyakorlatok átvétele a fejlesztés színvonalának javítása végett, valamint a szakmai eredmények széles körű disszeminációja.

Bartal Attila a Szent Ignác Szakkollégium indulásától a roma szakkollégiumnak helyet adó épület lakója volt 1991–1994 között, majd tanulmányi vezetőként 1996–1998 között ugyanitt dolgozott.

DIÁKBIZOTTSÁG, AVAGY A SZAKKOLLÉGIUMI DEMOKRÁCIA

2012. november végén kerültem a Jezsuita Roma Szakkollégiumba (JRSZ). Amikor elérkezett a második félév eleje és lehetett a Diák Bizottsági választáson indulni, nekifogtam és írtam egy programot. Mivel én énekesnek tanulok, jelenleg a Vienna Konservatóriumban, a kulturális témák közel állnak hozzám és úgy gondoltam nem gond, ha kicsit fellendítem a kulturális életet a Szakkollégiumban.

Megírtam a választási programomat és az a megtiszteltetés ért, hogy a DB választáson én kaptam a legtöbb szavazatot, pedig csak két hónapja voltam a JRSZ tagja.

Ez nagyon komoly felelősséggel járt számomra. Nagyon nagy bizalmat kaptam. Úgy gondoltam, ha már megválasztottak, jobbat teszem valamelyest a kollégisták életét, és talán a vezetőségnek is tudok segíteni. Rögtön a választások után két társammal, Mocsár Tiborral és Kalányos Richárddal kemény és fáradalmas munkába kezdünk. Az összes szabályzatot, ami csak létezik a kollégiumban elkértük átolvasásra, és próbáltuk beletenni azokat a dolgokat, melyek jobbat tehetik a közösségi életünket. Szerencsére a vezetőség kompromisszumkészsége kitűnő volt. Diáktársaink érdekében rengeteg jó dolgot el tudtunk érni. A legnagyobb eredmény a szociális ösztöndíj kezdeményezés volt, amit a Jezsuita Rend ajánlott a hallgatók számára. Úgy érzem, ezzel hatalmas dolgot vittünk véghez, több hallgató kaphatott így anyagi támogatást.

Több rendezvényt sikerült megszervezni a diáktársaimmal közösen. Többek között sikerült a Tropicariumba, a Szépművészeti Múzeumba és

a Magyar Állami Operaházba is eljutni. A jogászoknak sikerült új könyveket beszerezni, amelyek nem voltak meg a könyvtárunkban. Lehetővé tették nekünk, hogy minden csütörtökön közös vacsoráink lehessenek, melyen mindig volt egy vendégünk, akit megismerhettünk és beszélgethettünk vele. Most, hogy vizsgaidőszak van, folytatódnak ugyan a közös vacsorák, de vendégek nélkül. Csak mi vagyunk, egymás között. Ez is közelebb hozza egymáshoz az embereket. Az utóbbi időszakban sikerült elintézni, hogy a régi számítógépeket lecseréljük korszerűbbekre.

Sikeresen érzem ezt a félét, ami a DB elnökségemet illeti. Szeretnék jövőre is elindulni a választásokon, hiszen még rengeteg feladat van előttünk, és sok ötletem van még, hogy a Jezsuita Roma Szakkollégium tagjait még jobban közel hozzam egymáshoz, hogy egy jó kis közösség legyünk. A célom ez. Úgy érzem a kollégium légköre jobb, és ezt megerősítették már többen is a szakkollégisták közül. Szeretném megemlíteni, hogy a Jezsuita Roma Szakkollégium vezetősége nélkül nem tudtam/tudtunk volna a Diák Bizottsággal elintézni és véghezvinni az általam felsorolt eredményeket és fejlődést.

*Farkas András
Diákbizottság elnöke*

HISTORIA DOMUS – 2012/2013-AS TANÉV ŐSZI FÉLÉV

HORVÁTH BARBARA

2012. SZEPTEMBER 03.

Beköltözés a szakkollégiumba

2012. SZEPTEMBER 10.

Ünnepélyes évnyitóval kezdtük a szakkollégiumi tanévet. Az ünnepségen Kiss Ulrich SJ, kinevezett rektor tartott beszédet, ismertette a félév kurzusrendjét és a szakkollégium 2012/2013-as tanévének főbb eseményeit. Az est folyamán Szőke Péter, a Szent Egyed Közösség vezetője ismertette a leendő auschwitzzi utazás programját.

2012. SZEPTEMBER 11–12.

Évindító tábor

Az évindító táborban megismerkedhettünk a leendő kurzusvezetőkkel és képzőkkel. Huszár András, tanulmányi vezető ismertette a közösségi vállalkások rendszerét, melyben minden hallgatónak külön feladat jutott. A készségfejlesztési modul vezetői is bemutatkoztak a tábor ideje alatt, mely alkalom során egyben be is mutatták a leendő kurzusok tematikáját. A Készségfejlesztési modul vezetői csapatépítő foglalkozást tartottak számunkra. Este közös zenés mulatságon vettünk részt.

2012. SZEPTEMBER 19–23.

A Szent Egyed Közösséggel közösen elutaztunk Krakkóba az „Európai fiatalok egy erőszak nélküli világért” című rendezvényre. Az esemény részeként ellátogatunk Auschwitzba, ahol megemlékeztünk a Porrajmos áldozatairól.

2012. SZEPTEMBER 26.

Diákbizottsági választás:

– Diákbizottsági elnök: Farkas Balázs

– Tagok: Fábri Zsófia
Budai Nikoletta

2012. SZEPTEMBER 27.

A Szent Imre Gimnáziumban Roma napot tartottak, melyre többek között meghívást kapott a Jezsuita Roma Szakkollégium több hallgatója: Kalányos Richárd, Hodován Sándor, Orsós Gábor, Antal Szabina, Oláh Tímea, illetve meghívták Hofher József jezsuita szerzetest, és Antal Istvánt, a szakkollégium szakmai vezetőjét előadást tartani a gimnázium diákjai és oktatói számára.

2012. SZEPTEMBER 28–30.

I. Tanulmányi hétvége

2012. szeptember 28. (péntek) – Beszélgetés Choli-Daróczi Józseffel.

2012. szeptember 29. (szombat) – Kurzusok:

- Kállai Ernő: Kettős identitás
- Lentner Csaba: Bevezetés a pénzügy világába
- Heves Andrea: Tanulásmódszertan

- Bencze Lóránt: Meggyőzés és hatékonyság a kommunikációban
- Oláh Miklós: Romák a filmművészetben
- Tamási Erzsébet: Nemek és devianciák
- Rövid Márton: Jog

2012. szeptember 30. (vasárnap)

- Kiss Ulrich: Management by Jesus

2012. OKTÓBER. 13–14.

Kommunikációs tréninget szervezett a Jezsuita Roma Szakkollégium, a Hanns Seidel Alapítvány támogatásával annak érdekében, hogy a hallgatók kommunikációs készségei javuljanak.

2012. OKTÓBER 19–21.

II. Tanulmányi hétvége

A diákok által választott kurzusok folytatása.

2012. NOVEMBER 06.

Első cigány nyelvi oktatás, melyet Choli-Daróczi József tartott.

2012. NOVEMBER 10.

KRSZH focikupa Miskolcon, ahol a Jezsuita Roma Szakkollégium csapata ezüstérmes lett.

2012. NOVEMBER 16–18.

III. Tanulmányi hétvége

A diákok által választott kurzusok folytatása.

2012. NOVEMBER 24–25.

KRSZH kommunikációs tréning a KRSZH szakkollégium hallgatói számára.

2012. NOVEMBER 30. – DECEMBER 02.

VI. Tanulmányi hétvége

A diákok által választott kurzusok folytatása.

2012. DECEMBER 06.

Mikulás ünnepség, illetve görög katolikus istentiszteletet tartottak görög katolikus atyák a szakkollégistáknak.

2012. DECEMBER 07–09.

Berekfürdői KRSZH konferencia az Emberi Erőforrás Minisztérium rendezésében. A konferencián előadást tartott Balog Zoltán miniszter, Farkas Flórián, az Országos Roma Önkormányzat elnöke, Kiss Ulrich SJ, a Jezsuita Roma Szakkollégium rektora és Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház püspöke.

2012. DECEMBER 14.

Karácsonyi ünnepség, melyre a szakkollégium pár hallgatója karácsonyi ünnepi műsorral készült a többi szakkollégiumi hallgató és a szakkollégium vezetősége számára.

2012. DECEMBER 17. – 2013. FEBRUÁR 04.

Vizsgaidőszak

HISTORIA DOMUS – 2012/2013-AS TANÉV TAVASZI FÉLÉV

FEHÉR GYÖRGY

2013. JANUÁR 31. CSÜTÖRTÖK

Első tanulmányi félév értékelése és lezárása.

2013. FEBRUÁR 1–5. PÉNTEK–KEDD

Utazás Marosvásárhelyre, ahol megismerkedhetünk a jezsuita „testvér kollégium” történetével és annak értékeivel, illetve az ott lakó diákokkal is. Kirándulás: Segesvár – Vlad Tepes (Dracula) óratorony, Kultúrpalota – szecessziós építészeti alkotások megtekintése, Fehéregyháza – Petőfi múzeum, marosszentgyörgyi cigánytelep, ahol megismerkedhetünk Marosvásárhely „fekete március” történetével, az események még élő résztvevőivel, illetve az események áldozatainak családtagjaival.

Rengeteg élménnyel és tapasztalattal gazdagodva térhettünk haza!

2013. FEBRUÁR 8–10. PÉNTEK–VASÁRNAP
Elkezdődtek a nyelvi szintfelmérések.
Első tanulmányi hétvége kezdete.

2013. FEBRUÁR 18. HÉTFŐ
A nyelvi kurzusok indulása.

2013. FEBRUÁR 22–24. PÉNTEK–VASÁRNAP
Junior hétvége
Középiskolásokat fogadtunk a hétvégén a szakkollégiumban, ahol bemutattuk nekik az itt folyó munkát, és hogy hogyan élünk az intézményben. Tartalmas programmal vártuk a fiatalokat: A Jezsuita Roma Szakkollégium bemutatása és a diákok körbevezetése az intézményben. Szálláshely elfoglalása, később egymás jobb megismerésének elősegítésére kisebb bemutatkozás és vacsora következett. Szombaton ellátogattuk a Terror Háza Múzeumba, utána pedig megnéztük Budapest egy-két nevezetességét. Este beszélgettünk a középiskolások továbbtanulási terveiről. Vasárnap pár közös játékot szerveztünk a szakkollégisták és a középiskolás hallgatók részvételével, majd a fiatalok hazautazása következett.

2013. MÁRCIUS 8–10. PÉNTEK–VASÁRNAP
II. Tanulmányi hétvége
A diákok által választott kurzusok folytatása.

2013. MÁRCIUS 21. CSÜTÖRTÖK
Közös vacsora, melyen Makai István a Fővárosi Roma Önkormányzat elnöke volt a vendégünk.

2013. ÁPRILIS 2. KEDD
Kezdetét vette immár a harmadszori alkalommal megrendezett AmCham Career School. Vendég: Vajda Attila, a Vajda-Papír Kft. ügyvezető igazgatója és tulajdonosa.

2013. ÁPRILIS 4. CSÜTÖRTÖK
Szimpóziumi feladatok előkészítése.
Az esti vacsorán Rostás Krisztina volt vendégünk, illetve Choli-Daróczi József „Choli bácsi”, aki gulyáslevest készített számunkra. A vacsora nagyon ízletes és finom volt!

2013. ÁPRILIS 5–7. PÉNTEK–VASÁRNAP
III. Tanulmányi hétvége
A diákok által választott kurzusok folytatása.

2013. ÁPRILIS 11. CSÜTÖRTÖK
Közösségi est, melynek fő témája a szimpózium felépítése és előkészítése volt.

2013. ÁPRILIS 12. PÉNTEK
Megrendezésre került a Jezsuita Roma Szakkollégium I. Szimpóziuma – A szabadság mítosza és Út az egyenjogúsághoz címmel.

2013. ÁPRILIS 13–14. SZOMBAT–VASÁRNAP
Protokoll és nyilvános beszédtréning került megrendezésre ezen a hétvégén a szakkollégiumban, az Explosive Consulting szervezésével.

2013. ÁPRILIS 19–21. PÉNTEK–VASÁRNAP

Kollégiumi hétvége Csobánkán.

2013. ÁPRILIS 25. CSÜTÖRTÖK

A közösségi est vendége Horváth Aladár polgárjogi aktivista volt, aki előadásában a gyerekkoráról, tanulmányairól és szakmai munkájáról beszélt. A párbeszéd után közös imádság és vacsora várt mindnyájunkra!

2013. ÁPRILIS 26. PÉNTEK

A Roma Társadalompolitikai Akadémia nevű kezdeményezés keretében megrendezett hétvégén nemcsak a Jezsuita Roma Szakkollégium hallgatói vehettek részt, hanem a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat diákjai is. A hétvégi program fő témája a társadalmi felelősségvállalás volt. A program Esztergomban került megrendezésre. A programoknak és a szállásunknak is a Szent Adalbert Hotelben adott helyet.

A szálláshely elfoglalása után egy nagyon finom vacsora várt bennünket, majd az étkezést követően 17:30-kor kezdetét vette a beszélgetés Berkes Bélával, aki többek között Hégető Honorka- és Pannon Példakép díjas újságíró, riporter és az MTV Kéfkény munkatársa. A beszélgetés után csoportos városi programokat szerveztünk.

2013. ÁPRILIS 27. SZOMBAT

Az egyház társadalmi tanításai témában előadónk Kissné Oláh Anita volt a Roma Társadalompolitikai Akadémián. Községek vezetése és vezetőként való felelősségünk voltak a főbb témák a beszélgetésen belül. Később ebédszünet következett.

Az ebéd után Choli-Daróczi József író, költő, műfordító, pedagógus, népművelő, újságíró, a magyarországi cigány értelmiség kiemelkedő alakja

volt a vendégünk. A beszélgetés az „Akkor és ma, fiatalok szerepe a közéletben” elnevezést kapta.

Egy rövid kávészünet után Keresztény Roma Szakkollégiumok hallgatói csoportokat alkottak, majd mutatták be munkájukat a társadalmi felelősségvállalás témájában. Moderátor Antal István, a Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium szakmai vezetője volt. A programot követően a Prímás Pincében borkóstolón vettünk részt.

2013. ÁPRILIS 28. VASÁRNAP

Reggeli után szentmisén vettünk részt az Esztergomi Bazilikában, majd a mise végétől elhagytuk szálláshelyünket és hazautaztunk a kollégiumunkba. Ismételten sok hasznos információra, rengeteg tapasztalatra, tudásra és barátokra tehetünk szert. Köszönjük szépen a lehetőséget! Mindannyian nagyon jól éreztük magunkat!

2013. MÁJUS 1. SZERDA

Megrendeztük a Jezsuita Roma Szakkollégium és Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium közös sportnapját, ahol a diákok és kollégiumi vezetők többek között futballra, kosárlabdára, floorballra, illetve röplabdára is jelentkezhetek. A napot közös ebéddel, sörözéssel, ismerkedéssel és díjátadással zártuk.

2013. MÁJUS 2. CSÜTÖRTÖK

Az év utolsó közösségi vacsoráján Forrai Tamás SJ, a jezsuita rend provinciálisa volt a vendégünk.

2013. MÁJUS 3–5. PÉNTEK, SZOMBAT, VASÁRNAP

IV. Tanulmányi hétvége

2013. MÁJUS 5. VASÁRNAP

Reggel a Te Deum és a búcsúztató Kiss Ulrich SJ vezetésével. Köszönet Farkas Andrásnak és Fábics Istvánnak a szervezésért, és minden kollégistának, aki bármilyen módon hozzájárult a közös ünneplés sikeréhez! A Te Deum után kerti grillpartit rendeztünk és közösen megünnepeltük Antal István, szakmai vezetőnk 28. születésnapját!

Sáropatakról származom, Borsod megyéből. Szüleim magyar cigányok, édesapám zenész, zongorán, hegedűn és gitáron játszik. Négy testvérem van, akik a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola kiemelkedő tanulói. Ők is közel állnak a művészetekhez, különböző táncokat tanulnak, társas-, cigány-, magyar népi-, balett- és modern táncokat, ugyanakkor mindannyian énekelnek is. Atyai nagyszüleim elismert zenészek voltak, mindketten cimbalmon játszottak. Nagymamám a Rajkó zenekarban játszott hosszú években keresztül.

A Sáropataki Református Kollégium Gimnáziumában szereztem meg az érettségimet. Angol orientáció osztályba jártam, így még az érettségi előtt középfokú nyelvvizsgát szereztem. Jelenleg harmadéves hallgató vagyok az Óbudai Egyetem Keleti Károly Gazdasági Kar Műszaki Menedzser szakán, nappali tagozaton. 2011 januárjában egyes típusú cukorbetegséget diagnosztizáltak nálam, aminek a kezelését februárban meg is kezdték. Ennek a betegségnek és kezelésének okán csökkent a teljesítőképességem, így lerontottam a tanulmányi átlagomat, ezért a következő tanévet költségtérítésen kellett folytatnom. Elsődleges célom volt, hogy visszakerüljek államilag finanszírozott képzésre és behozzam a lemaradásomat. Célomat sikeresen el is értem, 2013/2014-es tanévben már ismét államilag támogatott képzésben folytathatom tanulmányaimat.

Szakmai célom olyan diplomát szerezni, amellyel biztosíthatom a jövőmet. Kitűnő ugródeszkanak tartom az Óbudai Egyetem elvégzését, mint műszaki beállítottságú felsőoktatási intézményt. „A műszaki menedzser szakon végzettek gazdasági és vezetési, valamint informatikai

ismeretekkel rendelkezve képesek vállalkozások, vállalatok, gazdasági szervezetek irányítási feladatainak ellátására, termelési folyamatok, minőségirányítási és műszaki szolgáltatások előkészítési, üzemeltetési és irányítási, tervezési és fejlesztési feladatainak megoldására.” Ezeknek az ismereteknek az elsajátításához nem csupán előadásokon, hanem gyakorlati és laboratóriumi órákon is részt kell vennünk. Ugyanakkor olyan iskolán kívüli előadásokat szerveznek nekünk, ahol lehetőségünk van szakmabeliekkel megismerkedni, illetve TDK-n való részvételre, amihez tanáraink nyújtanak segítséget nekünk.

2012 februárja óta a Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium bentlakó szakkollégistája vagyok, ahol egy fél éven keresztül társaimmal együtt, Kármán Judit tanárnő előadásában hallgathattam romológiát. Hofner József atya pedig lelki gyakorlatokat tartott a kollégium spirituális vezetőjeként. 2012 őszétől angol, menedzsment és kommunikáció kurzusokra jártunk, 2013 tavaszi félévében pedig Bevezetés a jogba és Társadalmi devianciák című kurzusokat hallgattam, melyeket Dr. Pósa Péter bojtár és Dr. Tamási Erzsébet kriminológus, és egyetemi tanár tartottak. Ezeken felül lehetőségünk volt részt venni különböző romákkal kapcsolatos rendezvényeken, szimpóziumon, konferenciákon. Igyekszem aktív és hasznos tagjává válni a társadalomnak.

Középiskolai tanulmányaimat kiválóan befejeztem, ahol kiemelkedő teljesítményt nyújtottam magyar irodalomból és rajzból. Ezen készségeimet kihasználva előrehozott érettségítettem magyar nyelvtan és irodalomból, szavalo versenyekben és színielőadásokban szerepeltem aktív résztvevőként vagy zsűritagként. Rajz pályázatokon is részt vettem, egy országos versenyen 2. helyezést értem el, az elmúlt években pedig budapesti kiírásra is elküldtem pályamunkám, amivel szintén 2. helyezést értem el. Képem megtekinthető

a budapesti Lila Körte Café dekorációjaként.

A sikeres érettségi vizsga után a Ring Művészeti Szakképző Iskola alkalmazott grafikus szakán tanultam két évig, az itteni tanulmányaimat nem fejeztem be, mivel ekkor döntöttem el, hogy jelentkezem az Eötvös Loránd Tudományegyetem tanító szakára, ahova felvételt nyertem. 2011 szeptemberében kezdtem meg itt tanulmányaimat. Sikerült az egyetemen a projekt hét keretein belül, Roma integráció címmel, egy projektet kiviteleznünk, amiben elindító szerepet vállaltam. Interjút készítettem a Jezsuita Roma Szakkollégium tanulmányi vezetőjével és diákjaival. Megtapasztaltam, hogy hogyan lehet csapatban dolgozni, egyénileg kivitelezni valamit, ezekhez felhasználni saját tudásom és kreativitásom. Fejlődött a problémamegoldó készségem, a másokhoz való alkalmazkodásom és nem mellesleg a témában való tudásom is.

Szeretnék legjobb tudásom szerint eleget tenni iskolai és kollégiumi kötelezettségeimnek, amiket elvállalok, azokat maximálisan szeretném

teljesíteni. Rövid távú célom, hogy zenei tudásom középszintre műveljem, a roma nyelvet elsajátítsam, roma és nem roma társaimat segítsem tudásommal, akár korrepetitorként is. Hosszú távú céljaim, hogy sikeresen lediplomázzak a négyéves tanító alapképzésből, majd neveléstudományból mester diplomát szerezzek és, ha minden a terveim szerint zajlik, akkor tanítói munkavállalás mellett le szeretnék doktorálni szintén neveléstudományból. Később iskolaigazgatóként szeretnék lenni, majd önkéntesként szeretnék segíteni a hozzám hasonló kisebbségi társadalom tagjain. Bizonyos időn belül családot szeretnék alapítani, gyermekeimnek tovább szeretném adni a roma kultúrát, identitást, nyelvet.

2011. októberben jelentkeztem a Jezsuita Roma Szakkollégiumba. A szakkollégium a roma kultúra megismerésében és identitástudatban nyújt segítséget. Sajnos én és családom elvesztettük a roma nyelv ismeretét, de a szakkollégiumban élő diákok segítenek nekem újra megtanulni a nyelvet, tovább művelni a cigány táncstudásomat. Az egyetem mentor programmal segíti a tanulmányaimat, ami azt jelenti, hogy egy tanuló-társat biztosítanak nekem.

Véleményem szerint a leghatékonyabb eszköz arra, hogy a romák egyenlő szintre tudjanak jutni a többségi társadalommal az, hogy ösztönzést kapjanak a romák a tanulásra. Pozitív példákkal kell őket megismertetni, látniuk kell, hogy belőlük is lehet valaki. A kirekesztés és rasszizmus ellen úgy lehetne fellépni, hogy megismertessük a társadalommal a romák értékeit és, hogy a romák is emberek, nem egyformák, külön-külön álló személyiségek, jó és rossz tulajdonságokkal. Meg kell mutatni a világnak a romák helyzetét, hogy ebből a társadalmi mélységből milyen nehéz kitörni, ez a helyzet magyarázatot ad mindarra, ami miatt úgy cselekednek néhányan, ahogyan cselekednek. Egy holokauszt túlélőt idéznék: „Ismertem pár cigány embert, elloptak pár csirkét, de melyik világháborúért voltak felelősek ők? Akkor miért is vetjük meg őket? Mert küzdenek az életükért?”

Egy Veszprém megyei kis faluból, Ajka-Padragkútról származom. Győrbe jártam középiskolába a Richter János Zeneművészeti Szakközépiskola és Kollégiumba. Ez jelentette nekem az első számú ugródeszkát.

2010-ben az érettségi után sajnos (anyagi okok miatt) haza kellett mennem és nem tudtam folytatni a tanulmányaimat. 2012-ben a volt énektanárom segítségével bejutottam a Győri Nemzeti Színház kórusába, ahol több darabban is szerepelhettem. Ebben az évben részt vettem a Találkozópont „PROGRESS” Programban, amelyet az EU és az Emberi Erőforrások Minisz-

tériuma is támogatott. Itt ismerkedhettem meg rengeteg új emberrel.

Ajkán kb. 1-1,5 évig dolgoztam egy helyi asztalos műhelyben, kemény fizikai munkát. A helyi országgyűlési képviselő segítségével eljutottam Gulyás Déneshez, aki egy nemzetközileg elismert tenorista és országgyűlési képviselő is egyben. Meghallgatott énekből és mondta, hogy szép, természetes jó hangom van, de sajnos neki nincs ideje most tanítani engem, mert minden idejét leköti a tanítás és a parlamenti munka. Ezért e-mailben tartottam Vele a kapcsolatot. Ő ajánlotta nekem jelenlegi tanáromat Keönch Boldizsárt, aki szintén egy nemzetközileg elismert tenorista, közel 40 évig tanított a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen.

Jelenleg a Csepelen működő Vienna Konservatorium ének főtárgy tanára. Jelentkeztem hozzá 2012 novemberében, hogy hallgassa meg a hangomat. Szerencsére annyira tehetségesnek talált, hogy azonnal felhívta a Vienna Konservatorium igazgatóját és kérte, hogy vegyenek fel.

November végén fel is vettek. Nehezen jutottam be, mert az iskolában 250 ezer Ft a tandíj. Nekem az első félévből 50 ezret elengedett az Igazgató úr. Egy ajkai önkormányzati képviselő segítségével tudtam ezt az összeget befizetni, azóta diákhitelből finanszírozom tanulmányaimat.

Nagy szerencsémre egy jó ismerősöm segítségével felvettem a kapcsolatot a budapesti Jezsuita Roma Szakkollégium szakmai vezetőjével, Antal Istvánval, aki megkért, hogy menjek el az egyik tanulmányi hétvégéjükre. El is mentem. Sok emberrel találkozhattam itt, és jó helynek tűnt már akkor is számomra. A hétvége után jó érzéssel mentem haza. 2012. november végén vettek fel és költöztem be a Szakkollégiumba. Azóta is tagja vagyok, sőt a második félévtől a Diák Bizottság elnöke is.

Farkas Balázsnak hívnak. 1990. 06. 30-án születtem Zalaegerszegen. Szüleimmel és két testvéremmel élek egy háztartásban.

2010-ben szereztem érettségit az Ady Endre Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézményben. A középiskola éve alatt leginkább az idegen nyelvek és a társadalomtudományok keltették fel érdeklődésemet. Egy olyan pályát szerettem volna választani, ahol ez a két terület találkozhat.

2013 szeptemberében kezdem meg harmadik évemet a Kodolányi János Főiskola nemzetközi tanulmányok szakán. Úgy gondolom, hogy itt rendkívül konvergálható tudást kaphatok. Tudom, hogy a képzés végén olyan nemzetközi politikai, gazdasági, jogi és európai uniós ismeretekkel rendelkezem majd, amelyek alkalmassá tesznek az európai integrációs folyamatokból származó kihívások kezelésére és segítenek eligazodni a nemzetközi életben.

Szüleim és testvéreim alapfokú végzettséggel rendelkeznek. A családban én vagyok az első, aki bejutott a felsőoktatásba. Anyagi korlátainkat felismerve, hamar rá kellett döbbernem, hogy csak kemény munkával juthatok előbbre.

Számos tervvel rendelkezem a tanulmányaimat illetően. Fejlesztetni szeretném nyelvtudásom, illetve az alapképzés elvégzése után tanulmányaimat folytatni kívánom.

Jelenleg a budapesti Jezsuita Roma Szakkollégium lakója vagyok. A szakkollégium új fejezetet nyitott az életemben, rengeteg mindent köszönhetek neki. Az intézmény által biztosított lehetőségek (ösztöndíj, kurzusok, tanfolyamok) hatalmas segítséget nyújtanak budapesti önfenntartásomhoz és tanulmányaimhoz.

Még emlékszem az első napomra a szakkollégiumban. Minden annyira ismeretlen, idegen volt. Mára azonban a JRSZ falai között egy olyan közösségre találtam, ahol önmagam lehetek és bátran élhetem meg cigány mivoltomat.

Cigánynak lenni nem a legkönnyebb feladat ma Magyarországon. A lehetőségek hiánya, az állandó megbélyegzettség sokunk életet megkeseríti. Mindezek ellenére büszkeséggel tölt el, hogy e kisebbség tagjai közé születtem. Úgy érzem romaként többet látok a világból, hiszen két anyanyelvvel, két kultúrával, két étellel rendelkezem. Fontosnak tartom, hogy a cigány identitásunkat erősítsük, hiszen nélküle nem találjuk meg helyünket a világban, nem lehetünk teljes emberek.

A JRSZ ehhez is kitűnő forrásokat biztosít. Szerencsésnek érzem magam, hogy főiskolai éveim alatt a szakkollégium tagja lehetek.

1986. január 20-án születtem Budapesten. Romungro, zenész családból származom. Édesapám (Fehér Gyula György) dobos volt, aki koncerteken és különböző bárokban, éjszakai mulatókban lépett fel, emellett pedig még könyvesboltban dolgozott. Édesanyám (Kotlár Ilona) gyors- és gépirói végzettséggel, illetve asszisztensi munkájával kereste a kenyeret a családnak. Van egy öcsém és egy bátyám, sajnálatos módon mind a ketten súlyos betegek. Bátyám (Gábor) értelmi fogyatékkal rendelke-

zik, öcsém pedig (Attila) tüdő problémával él.

Kiskoromban nagyon izgága gyermek voltam, és mindig vitt a lábam újabb és újabb felfedezetlen kalandok felé. Nagyon szeretem a családom és büszke vagyok rájuk, mert a legnagyobb kincset ők adják számomra, hiszen nélkülük nem is jutottam volna el odáig, ahol most vagyok. Nagyon sokat köszönhetek édesanyámnak, aki felnevelt, ápolt és erőt adott számomra. Megmutatta számomra azt az utat ahol a lehetőségeim, céljaim végtelenek is lehetnek. Kitartó és szorgalmas voltam már kisgyermekkoromban is. Nagyon szeretek sportolni és ez nálam már ötévesen aktivizálódott. Későbbi kiemelkedő sportteljesítményem meghatározó volt a megrendezett iskolai versenyeken. A sport számomra nagyon fontos, mert életünkben egészségünk megtartása lényeges.

Pici koromban a VIII. kerületi lakótelepen nevelkedtem, szocializálódtam és ide is jártam általános iskolába, ahol sok pozitív, de negatív élményeket is szereztem. Édesanyám szeretete, példamutatása, nevelése és kitartó gondoskodása ösztönzött a tanulás, céljaim és a tudás felé. 1996-ban édesapám alkoholproblémái miatt elköltöztünk a VII. kerületbe, ahol már a középiskolai tanulmányaimat folytathattam. 2005-ben sikeres épületburkolói szakképesítést szereztem. Ugyanebben az évben

sikeres érettségi vizsgát tettem, majd jelentkeztem a főiskolára, ahova felvételt nyertem.

A későbbi idők folyamán volt lehetőségem több konferencián és közéleti képzésen is részt venni. Egy ilyen képzésen ismerkedtem meg Antal Istvánnal, aki a Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium szakmai vezetője, és beszámolt nekem a kollégium életéről, közösségéről, illetve annak programjairól is. Közös egyeztetés után meghívást kaptam a kollégiumba és a sikeres felvételi után tagja lehettem e nagyszerű és fontos közösségnek.

Sárospatakon élek édesanyámmal és húgom gyermekével. Nyolcan vagyunk testvérek, de csak én vagyok az egyetlen, akinek érettségije van, és aki felsőfokú intézménybe jár. Húgom a legkisebb, ő 21 éves és egy gyermeke van, akit anyukám nevel, mivel ő elhagyta a családját, neki nincs végzettsége. Van egy ikertestvérem, akinek szintén nincs végzettsége, de dolgozik és két gyermeket tart el egyedül. Anyukám 58. évét

töltötte április 21-én, húgom gyermeke ötéves, óvodás. Anyukámnak hat osztálya van, és sokat betegeskedik, így nem tud munkát vállalni, otthon van a szociális segélyből él, 23 000 Ft, plusz a gyermek családi pótléka. Nehezen, sőt szinte nem jönnek ki, ha tudok, segítek nekik.

Sárospatakon tanultam:

- 2003–2008 Sárospatak Vay Miklós Szakképző Iskola épület- és bútorasztalos
- 2008–2012 Sárospatak Vay Miklós Szakképző Iskola érettségi

Nem volt a fejemben soha, hogy én főiskolára vagy akár egyetemre kezdjek járni. Hirtelen jött az ötlet az érettségi alatt. Osztályfőnököm beszélt rá, hogy nincs mit vesztenem, így megpróbáltam, de nagyon látszott az eredményeimen, hogy nem volt kellő ismeretem és tapasztalatom és elég információm erről a „világról”. Így sikertelenül zártam az egyetemi évet, ez volt eddigi legnagyobb kudarcom, és a tudat bennem volt és ez kísért végig az egyetemi évem alatt. Otthonról nem kaptam semmilyen támogatást és sokszor az járt a fejemben, hogy otthon van-e mit enniük. Nem sűrűn beszéltünk anyámmal telefonon és nem is jártam haza. Így visszagondolva eléggé bántó dolog, de talán így jobban el tudtam viselni, hogy nem tudok az otthoni dolgokról.

Sajnos a rossz teljesítményemhez az is hozzájárult, hogy anyáméknak el kell hagynia a lakást és nincs hova menniük, tudom, ez indok lenne arra, hogy még jobban tanuljak, de sajnos erősebb volt a gondolat, hogy nem lesz hol laknom.

A Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium segített abban, hogy megkönnyítse a dolgaim a sulival. Ez egy remek lehetőség a hátrányos helyzetben élők számára, akik szeretnének felsőfokú iskolába járni, valamint elvégezni azt.

Szeretném megköszönni a vezetőségnek, hogy megismerhettem a szakkollégista életet, a vezetőséget és persze a kollégium lakóit. Nagyon örültem, hogy részt tudtam venni a kirándulásokon, a különféle kurzusokon és oktatásokon.

1993. január 27-én születtem Ukrajnában, Jánosiban. Hat évig jártam az ukrán tannyelvű Beregszászi Ukrán Gimnáziumba. 2006-ban a szüleim válása miatt átköltöztünk édesanyámmal Magyarországra, Tarpára. Nagyon nehéz volt áttérni a magyar nyelvű oktatásra, hiszen soha nem tanultam magyar nyelvet, irodalmat és történelmet. A leendő tanáraink javasolták, hogy végezzem el inkább újra a 6. osztályt, de

nem fogadtam meg a tanácsukat és azóta is örülök ennek a döntésnek. Édesanyám és nevelőapám mindenben támogattak, jól vettem az akadályt és a Fehérgyarmati Kölcsey Ferenc Általános Iskolát kitűnővel végeztem.

A továbbtanulás számomra egyértelmű volt. Édesanyámtól még nem szerettem volna túl messzire kerülni, így a közeli, ám kiváló hírnévnek örvendő Fehérgyarmati, Petőfi Sándor Közgazdasági Szakközépiskolát, azon belül a közgazdaságtan szakot választottam. Mindössze húszéves vagyok, nem éltem még túl sokat, de eddigi életem legszebb négy évét töltöttem el ebben az iskolában. Tizedikes koromban megválasztottak a Diákbizottság elnökévé, ami rengeteg felelősséggel, szerepléssel járt. Tizenegyedikben középfokú komplex „Rigó-utcai” német nyelvvizsgát tettem, ami szerencsére elsőre sikerült. Még ebben az évben megcsináltam az előrehozott német nyelvű érettségit. A hosszú, ám mégis gyorsan elszaladó középiskolai négy év végét kitűnő érettségivel zártam, amiért megkaptam az iskola 2. legrangosabb díját, a Petőfi Aranykoszorú díjat. Ebbe a négy évbe rengeteg küzdelmem, fáradalmam, sok-sok áttanult éjszakám és szorgalmam van benne. De maximálisan megérte, mivel rengeteg pluszt adott az iskola, nagyon jól képzett tanárok segítettek az utunkat az érettségiig, és mai napig, ha elakadunk akár az életben vagy

tanulás téren, mindig tudunk – az egykori osztályommal együtt – a Petőfi Sándor Közgazdasági Szakközépiskolához fordulni.

2011-ben elkezdtem a Budapesti Gazdasági Főiskola Kereskedelmi, Idegenforgalmi és Vendéglátóipari Karon (BGF-KVIK) a tanulmányaimat. Sajnos egy ponttal lecsúsztam az államilag támogatott helyekről, és költségtérítéses képzésre vettem fel, amit csak diákhitelből tudtam finanszírozni. Ez egy hatalmas teher volt számomra, de szerencsére, azok közé a szerencsések közé tartoztam, akiknek nem kellett a fejüket törni azon, hogy hol fognak lakni. Elsőként nyertem felvételt a Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium (JRSZ) falai közé. A JRSZ-nek rengeteg mindent köszönhetek, amire talán egy élet is kevés, hogy megháláljam. Olyan képzéseket és lehetőségeket biztosít, amit saját erőmből nem tudnék megvalósítani. A JRSZ szinte mindent biztosított számomra, ahhoz, hogy kihozzam magamból a maximumot, így egyetlen feladatomban az volt, hogy tanuljak és tanuljak, és vegyem le azt a terhet a szüleim és a saját vállamról, hogy a Nagybetűs Életemet egy hatalmas adóssággal kezdjem. Hála Istennek a 3. félévben a jó tanulmányi átlagom miatt átkerültem államilag támogatott képzésre. Jelenleg a 4. félévemet töltöm a BGF-KVIK-en, valamint szakosodtam Idegenforgalom és szálloda szakirányra.

A jövőben szeretnék értékesítési menedzserre lenni egy szállodának vagy étteremnek, de előtte szeretnék még egy diplomát szerezni. Ez az egyetlen hosszú távú tervem, mivel az életemet a rövid távú célok határozzák meg. Egy féléven belüli nyelvvizsga, a következő vizsgaidőszak, jövő heti születésnap stb. Ezeket nem akadályoknak, hanem feladatoknak tekintem, amelyeket nem leküzdeni, hanem teljesíteni kell. Nem szabad semmit feladni: „*Ne félj a kudarctól, játszd végig a játékot!*”

Nekem eddig bevált...

1992. március 23-án születtem Budapesten. Vegyes házasságból, mivel édesapám Romungro zenész családból származik, édesanyám pedig nem roma családból. Édesapám (Mocsár Tibor) a nyolcvanas évek közepén, Budapesten próbált szerencsét, kidobó emberként dolgozott a pesti diszkókban, később testőrként. Budapesten ismerte meg édesanyámat (Gudricza Edit), aki a Fővárosi Vízműveknél dolgozott titkárnőként. Itt Budapesten alapított családot, majd később vi-

déken próbált szerencsét szülőfalujában Encsencsen, ahol jelenleg is élünk. Három testvérem van: két öcsém, Máté és Roland és egy húgom, Edit.

Kiskoromban nagyon szemtelen és rossz gyerek voltam. Akaratos és macacs, utóbbi tulajdonságaim édesanyám szerint még mindig jellemeznek, szerinte nem nőttem ki és nem is fogom. Sokat köszönhetek a családomnak, mert nélkülük, az ő biztatásuk és szeretetük nélkül nem jutottam volna el az egyetemig, sőt semeddig. Mindig tudatosan és tisztességesen neveltek szüleim, képességeik és lehetőségeikhez képest. Általános iskola felső tagozatában kitartóan s szorgalmasan tanultam és sportoltam. Középiskolai éveimet Nagykállóba töltöttem. Ezek az évek nagyon nehezen teltek, mivel teljesen új, ismeretlen közösségbe kerültem, s származásom s jó tanulmányi eredményeim miatt sokszor kiközösítettek és nem fogadtak el osztálytársaim. Itt is törekedtem mindig a legjobb tanulmányi eredményre, szorgalmasan sportoltam, így sikerült tekintélyt, elismerést kivínom.

Bármi is történt velem, sosem felejtettem, hogy honnan jöttem és hova tartok. 2012-ben sikeresen felvételt nyertem a Nemzeti Közszolgálat Egyetem Rendészettudományi karára. 2012 októberében a Jezsuita Roma Szakkollégium tagja s lakója lettem. Aminek nagyon örülök, s hatalmas lehetőségnek tekintem, mivel rengeteg érdekes embert ismertem meg. Jövőben sikeresen le akarok diplomázni s munkába állni. Ahol lehet segíteni másokon s a hozzám hasonló embereknek, s gyerekeknek.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, Fehérgyarmaton születtem 1988. 09. 02-án. Családommal egészen a főiskolai évekig (2007-ig) Milotán éltem. Magyarország legkeletibb részén, az Ukrán határ mentén, a Tisza ölelésében található 1000 főt számláló község, ahol felnőttem.

Nevét egy Melota nevű szláv leányról kapta, aki a honfoglalás korában itt halt meg. Itt született Milotai Nyilas István (1571–1623), Bethlen Gábor udvari főpapja, tiszántúli református püspök. Móricz Zsigmond hosszabb ideig tartózkodott itt a milotai lelkész vendégeként

Friss levegő, kiváló termőföld és rengeteg gyümölcsöskert található a 19. században híressé vált papírhéjú M10-es dió hazájában. Református temploma 1772-ben, késő barokk stílusban épült. A parókia 1890-ben épült. Védett fehérynárfás található a Tisza partján. Sportcentrum és Süllős bányató vonzza minden évben a látogatókat.

A lakosság 20%-a tartozik a roma kisebbséghez, ennek nagyobb része magyar cigány, kisebb része beás (ticsánok). Etnikai feszültség nem volt jelen soha a községben, ez köszönhető annak is, hogy romák és nem romák anyagi megélhetését nagyrészt szezonális munkák, mezőgazdasági területek felhasználása biztosítja. Iskola, óvoda, orvosi rendelő és időseket ellátó központ működik.

Fiatalkor nehezen szakadnak el szeretett környezetüktől, és ha meg is válnak gyermekkori boldog otthonuktól, Milotára visszavágyanak. Ez nálam sincs másként, terveim szerint diploma és általános orvosi szakvizsga után, hazaköltözöm a családomhoz, és orvosként veszek részt a község mindennapi életében.

Egy Pest megyei kisváros cigánytelepén, Turán lakom szüleimmel, nagymamával és nővéremmel együtt.

Jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetem hallgatója vagyok, szabadbölcészlet szakon. Többen értetlenül néznek rám, mikor azt mondom, szabadbölcészlet vagyok, mert nem ismert szakterület. A szabadbölcészlet fő tantárgyai a filozófia és a vallás, de tanulunk filmezést, művészettörténetet, valamint egy ókori nyelvet, ami esetemben a latin. A filozófia és a vallás nagyon érdekel, hiszen ezekkel talán egy ki-

csit jobban megérthetem a világot, az embereket. A vallás a legtöbb dolgot áthatja, befolyásolja, a filozófia pedig mondhatni örök érvényű tudomány.

Az egyetemre való bejutásomat nem csak a saját sikeremként éltem meg, hanem cigányság sikerének, előrehaladásának, ahol egyre többen tanulnak felsőoktatásban, tenni akarnak valamit magukért, családjukért, népünkért.

Véleményem szerint a fiatal romák, vagyis a mi feladatunk, hogy a cigány kultúrát bemutassuk másoknak, ápoljuk és példát mutassunk a következő generációknak.

A Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi karán vagyok másodéves joghallgató.

A Jezsuita Roma Szakkollégium hallgatója 2011 szeptembere óta vagyok. A Szakkollégiumról egy levélben kaptam értesítést.

A levelet pedig azért kaptam, mert a MACIKA nevű ösztöndíjra pályáztam, és ők küldték ki nekem a levelet erről a lehetőségről.

Ezek után beadtam a szükséges papírokat az írásbeli felvételihez, majd augusztusra hívtak be a szóbeli felvételire.

A szóbeli felvételire augusztus 16-án jöttem, ami pont a születésnapom volt.

2011-ben nyertem felvételt a Károli Gáspár Református Egyetemre is, így ez volt az első kollégium, ahol laktam. A kollégium nagy segítség, hiszen én Budapesttől körülbelül 200 km-re lakom, Békéscsabán. Gimnáziumba is Békéscsabán jártam, 2011-ben érettségiztem, és felvételiztem az egyetemre és ide, a szakkollégiumba. A szakkollégium nagy segítség a felsőfokú tanulmányainkhoz, hiszen nyelvórákra járhatunk, hogy meglegyen a diplomához elengedhetetlen nyelvvizsgánk, és más érdekes hétvégi kurzusok is vannak, így nemcsak azt ismerhetjük meg, amit az egyetemen/főiskolán tanulunk, hanem más új és érdekes dolgokat is megtanulhatunk.

1991. 02. 08-án születtem Kecskeméten. Édesanyám álláskereső, édesapám kamionsofőr. Szüleim két éve elváltak. Így húgommal és anyukámmal élünk együtt.

Szüleim mindig arra biztattak, hogy tanuljak, mert csak úgy viszem valamire az életben. Ezért is írtattak be 1998-ban a Kecskeméti Református Általános Iskolába. A 8. osztály elvégzése után, 2006-ban a kecskeméti Református Gimnáziumban folytattam az iskolát. Itt tanulmányaimat 2012-ben egy sikeres érettségivel zártam. Emellett

a gimnázium alatt megszereztem a „C” típusú középfokú angol nyelvvizsgát.

A 2010/11-es tanévre felvételt nyertem a Szolnoki Főiskola turizmus-vendéglátás szakára. Egy sikeres tanév elvégzése után, családi okok miatt fel kellett költözöm Budapestre. Így kerültem jelenlegi iskolám, a Budapesti Gazdasági Főiskola turizmus-vendéglátás szakára. Azon a nyáron hallottam a Jezsuita Roma Szakkollégiumról egyik rokonomtól, és szerencsére ősszel már be is költözhettem a kollégiumba.

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hogy azt tanulhatom, ami érdekel, és amit úgy érzem, örömmel fogok csinálni majd a munkám során is. Valamint, hogy a Jezsuita Roma Szakkollégiumban lakhatok, mert nélkülük nem biztos, hogy eljutottam volna idáig.

Budapesten élek, és jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetemen vagyok másodéves joghallgató. Cigány származásom nyíltan és büszkén vállalom. Céлом a diploma megszerzésével bebizonyítani, hogy én is hasznos tagja lehetek a társadalomnak, ezáltal segíteni a roma származású embereken, akiket a faji megkülönböztetés miatt hátrányos bánásmód ért. Szüleim támogatása nélkül nem jutottam volna el idáig, akik a kezdetektől támogattak tanulmányaim folytatásában és bátorítottak, hogy nekem is sikerülni fog, semmivel sem vagyok kevesebb, mint a nem romák. Céлом, más roma származású gyermekek motiválása tanulmányaik befejezésére, és elhithetni velük is, azt, amit velem a szüleim: „Attól, hogy más vagy még nem vagy kevesebb.”

SZTOJKA RAMÓNA

Jelenleg Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi karára járok, másodéves hallgató vagyok. Autentikus cigány családból származom, amelyből elsőként vagyok felsőoktatási intézmény hallgatója. A szüleim mindig is támogattak és ösztönöztek a tanulásra, hogy minél jobb eredményeket érjek el. Annak, hogy a felsőoktatásba kerültem nagy szerepe volt a barátaimnak is, akikkel együtt jelentkeztünk az egyetemekre. Az általam kitűzött célokat a lehető legjobban próbálom teljesíteni, részben azért is, hogy a roma társadalom segítségére lehessenek. A diplomám megszerzése után szándékomban áll azon romák megsegítése, akik származásuk miatt részesültek jogi hátrányban. Továbbá szeretném őket ösztönözni a továbbtanulásra, mert így bizonyíthatjuk, hogy mi is értékes tagjai vagyunk a magyar társadalomnak.

DOLGOZUNK RAJTA...

ANTAL ISTVÁN

Az egyetem első évfolyamán kaptam meghívást egy közéleti képzésre, melyet fiatal romák szerveznek, civiltámogatásokból fenntartva. Az első alkalommal 2004-ben Budapesten találkoztunk nagyon jó körülmények között. Az ország több egyetemvárosából kaptunk meghívást erre a képzésre, melyet havonta egyszer péntektől vasárnapig terveztek a szervezők. A képzésen részt vettünk kommunikációs tré-

ningen, csapatépítő foglalkozáson, társadalompolitikai, közpolitikai előadásokon, vitákon. A legizgalmasabb és legfontosabb része a hétvégeknek mégis a programok utáni közös beszélgetések voltak, ahol a képzésen résztvevők megismerkedhettek egymással, családi, kulturális hátterükkel. A szakkollégiumi hálózat létrejöttéig 20-30 fős csoport gyűlt össze a találkozókön.

Sokszínű volt a csapat, többféle szakról, különböző roma közösségekből jöttünk. A fő téma mégis adott volt: a cigányság felemelkedése, egy fiatal roma értelmiségi öntevékeny csoport létrejötte, mely segíthet a lokalitás problémáin. Minden találkozónk e témák köré csoportosult. Több évig Budapesten találkoztunk, majd forráshiány miatt Gödöllőn, a Szent István Egyetem kollégiumában kaptunk havonta egyszer szállást. 2008–2009 évben az első „évfolyam” nagy része végzett az egyetemen, főiskolán, nagy reményekkel várták a munkaerő-piaci lehetőségeket. Nagy részüknek nem sikerült állást találni az első félévben a diplomaszerezés után, másik részük alacsony presztízsű munkahelyet talált magának, mely csalódással töltötte el őket. Ekkor ébredtünk rá, a közösségünk nem tud segíteni rajtuk, nem tud segíteni a diplomás romákon, nemhogy a nyolc osztályt sem végzett cigánytelepi cigányokon. A tenni akarás erős volt bennünk, és adva volt hozzá a szakmai ambíció is. A legjobbak akar-

tunk lenni a szakmánkban. Ekkor már Roma Szakkollégiumnak hívtuk magunkat, de ez nem felelt meg a klasszikus szakkollégiumi definíciónak. Ebben a periódusban fogalmazódott meg bennünk a bentlakásos, valódi szakkollégium vágya. Láttuk, hogy havonta egyszeri találkozó, a fizikai távolság és az egyetemi teendők mellett nem tudunk effektív munkát végezni a közösségekben, vagy országos szinten.

Az elköteleződésünket és szerepvállalásunkat támogatták a történelmi egyházak. A 2009-től nagyrészt a Jezsuita Rendnek, a Görögkatolikus Egyháznak és a Református Egyháznak köszönhetjük, hogy össze tudtunk jönni. Az egyházak támogatták az összejöveteleinket. Vendégek voltunk Dobogókőn, a Jezsuita Rend lelkigyakorlatos házában, Máriapócson, a Görögkatolikus Egyház, Berekfürdőn, a Református Egyház látott minket vendégül.

A találkozókön az aktuális társadalmi problémákon kívül a bentlakásos intézmények hátterének megteremtéséről is folytak beszélgetések. 2010-ben a kezdeményezéshez csatlakozott az Evangélikus egyház is, így mind a négy történelmi egyház vállalta a fenntartói szerepet a Roma Szakkollégium létrehozásában.

2011. március 17-én a történelmi egyházak és a kormány képviseltében a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára, Balog Zoltán aláírta a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat szándéknyilatkozatát, vállalva, hogy az országban, négy egyetemvárosban a Jezsuita Rend, Miskolcon a Görögkatolikus Egyház, Debrecenben a Református Egyház és Nyíregyházán az Evangélikus Egyház létrehozza az egyház Roma Szakkollégiumát. Az állam vállalta, hogy támogatja a hallgatók tehetséggondozását. 2011. szeptemberben a négy egyház által alapított szakkollégium megkezdte működését. Ekkor már a közigazgatásban dolgoztam, és félállásban vállaltam a Jezsuita Roma Szakkollégium tanulmányi vezetői posztját. A feladatomból az volt, hogy dolgozzam ki a szakkollégium szakmai programját, támogatási rendszerét és építsem ki a közösségépítés kereteit. Nagy segítséget nyújtott számomra a többéves roma szakkollégiumi tapasztalat, és a Jezsuita Rend által fenntartott Szent Ignác Szakkollégium évtizedes munkája. A két kezdeményezés pozitívumaiból alakult ki a Jezsuita Roma Szakkollégium tanulmányi programja, ösztöndíjszabályzata és más szabályzatok. A szabályzatok és a szakmai keret megalkotása segítette a közösség létrejöttét. Az első évünk a közösségépítés és a szakmai keretek megteremtésével zajlott. A második évünk megkezdése előtti nyarunk a fenntartási költségek megteremtésének biztosításával telt. Pályáztunk egy európai uniós támogatásra. A második évünk első

felében a munkánk beérett, a forrást elnyertük 2015 nyaráig. A második évünk a tapasztalatok feldolgozásával kezdődött. Változtattunk a kurzusok rendjén. A kurzusokat tömbösítve, havonta egy hétvégén tartjuk a szakkollégistáknak, így a hétköznapjaikat felszabadítjuk, hogy a nyelvtanulásra és az egyéni fejlesztésekre koncentrálhassanak. A visszajelzések szerint a változtatás pozitívan érintette a szakkollégistákat.

Az év végén a fenntartótól megkaptam a bizalmat az intézmény vezetésére, így 2013 júliusától vezetem az intézményt. Szerencsés helyzetben vagyok, mert az elmúlt két évben sikerült felépíteni egy szakmailag biztos alapokon nyugvó, stabil intézményt, ahol a roma származású, hátrányos helyzetű hallgatók tehetséggondozása biztosított. Lehetőségünk van dolgozni a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat küldetésnyilatkozatában vállalt célokért, segíteni olyan roma közösség kialakulását, mely szakmai kiválóságra való törekvést ötvözi a közösség iránti felelősségvállalással.

HUSZÁR ANDRÁS

TANULMÁNYI VEZETŐKÉNT A JRSZ-BEN

2012 szeptemberében két év kihagyás után visszatértem Kispestre. Az első öt évvel együtt, így már kezdem életem egy jelentős részét a Kollégium falai közt tölteni. Telve voltam várakozással és izgalommal, amikor beléptem újra ide: milyenek a diákok, a munkatársak, milyen egyáltalán teljes munkaidőben dolgozni.

Az első pár hét nagyon tömény volt és azóta sem unalmas. Kezdetektől nyilvánvaló volt, hogy jó, ha van az embernek némi helyismerete itt és még emlékszik, hogy milyen volt egyetemi hallgatónak lenni. Személy szerint azért érzem magamat nagyon jól ebben a munkakörben, ezen a munkahelyen, mert mindennap úgy telik el, hogy valami újba vágunk bele, hiszen ki kell építeni a Jezsuita Roma Szakkollégium tanulmányi rendszerét, ki kell találni, minek és hogyan kellene működni ahhoz, hogy elérjük a célunkat: roma fiatalokat segítsünk elindulni a könnyűnek kicsit sem mondható értelmiségi úton. Ennek a célnak rendeljük alá a tanulmányi-szakmai programokat is. Nagy örömet lelem abban, hogy megszervezzem a hétvégéket és magam is részt vegyek egyes kurzusokon. A másik, ehhez kapcsolódó célunk, hogy ezekből a fiatalokból egy összetartó közösség alakuljon ki, akik a kollégiumi léten kívül is számon tartják egymást. Ezen dolgozunk mi, a kollégisták segítségével, a kollégisták segítségével.

A jezsuitákkal és a civil kollégákkal is nagyon jó csapatot alkotunk, kiegészítjük egymást, hiszen mindenki hozzá tudja tenni a magáét ehhez a munkához és így teljes a kép. Nagy élmény olyan neves tanárokkal együttműködni a tanulmányi program megvalósítása során, mint akik megfordulnak nálunk. Igazán inspiráló a közeg: inspirál tanulásra és inspirál aktív segítségre. Ja, és Choli bácsitól tanulok lovári nyelvet...

November elsejei négynapos ünnep kezdődött, miután lezajlott a titkári állás meghirdetésének negyedik fordulója. „Hogy fogom kibírni a négy napot, nagyon szeretném az állást, két hónapja csak erre vágyom, hogy bírok ki még négy napot?” Ezek a gondolatok jártak a fejemben, amikor teljesen váratlanul, vasárnap délután megszólalt a telefonom. Kiss Ulrich SJ, rektor úr hívott telefonon, hogy ha még mindig úgy gondolom, hétfő reggel kezdhetek. November ide, november oda, süttött a nap, és én örömben, hitetlenkedve indiántáncot jártam a kertben. Nagyon boldog voltam és nagyon izgultam is egyben.

Előzmények: kisebbik fiamon keresztül kaptam egy levelet, amelyben gazdasági vezetőt és titkárt keresnek a Jezsuita Roma Kollégiumba és Szakkollégiumba. Gazdasági vonalban egy percig sem gondolkodtam, de a titkári állás nagyon érdekelt. Végre csinálhatnék olyat, ami igazán érdekel, fiatalokkal foglalkozhatok, és gyanítottam nem íróasztal mellett ülő adminisztrációról van szó.

A negyedik forduló egy második interjú volt, már a szakkollégiumban, ahol Kiss Ulrich SJ, jezsuita atya, egy fiatalabb hölgy és egy fiatalember vártak. A beszélgetésből hamar rájöttem, hogy a hölgy gazdasági vonalon érdekelt, a fiatalember pedig valamilyen vezető lehet a rektor mellett.

Az első napom nagyon érdekes volt – nehéz –, gyakorlatilag egy szimpatikus és egészséges hölgytől kellett 4-5 óra alatt átvennem a feladatkört. Visszagondolva, az első 2-2,5 hónap volt, úgy éreztem egy kialakult kis gárda dolgozik együtt, ahová be kell illeszkednem (mindenki jóval fiatalabb és ráadásul férfi), fel kell találnom magam.

A szakkollégistákkal úgy gondolom elég gyorsan megtaláltam a hangot – általános iskolában voltak cigány osztálytársaim, előző munkahelyemen is dolgoztam együtt cigány származásúakkal – ugyanolyanok, mint a saját fiaim, akik szintén ebbe a korosztályba tartoznak, nem különböznek származásuk miatt.

Menet közben persze rájöttem, ezeknek a fiataloknak sokkal több biztatásra és segítségre van szükségük, és sokan ezért nagyon hálásak is. Ez a hála semmi másból nem áll, mint kedvességből, tiszteletből és segítőkészségből. És ez nagyon sokszor mindent jelent. Azt érzem, hogy érdemes egyre jobban csinálnom, amit annyira akartam.

A munkatársaim is egyre több feladatot bíztak rám, ami egyfajta bizalmat jelentett számomra, ez szintén nagyon jó érzés.

Egy szép őszi délutánon, mikor még nyílnak a völgyben a kerti virágok, a meghirdetett gazdasági vezetői állás második fordulójára Kispestre hívtak be. A felvételi bizottság nevében egy roma fiatalember, Kiss Ulrich jezsuita, és egy barátságos szakállas úr köszöntött. Szakmai és magánéleti múltamról, jövőbeli elképzeléseimről beszélgettünk. A jó hangulatú interjú utolsó kérdése úgy szólt, hogy ismerek-e romákat. Nemleges választ adtam, nem ismertem egy roma embert sem, pusztán annyit tudtam róluk, hogy szülőfalumban, Zalában ők azok, akik a falu-

szélen laknak, vagy azok, akiket néha a tévéhíradóban lehet látni.

Az interjú sikeres volt, így 2012. október elejével elkezdtem munkámat a JRSZ-ben. Tudtunk, hogy nagy kihívás előtt áll az intézmény, hiszen még csak második tanévét járja, nem rendelkezik olyan mintákkal, amiket példaként lehetne követni. Első nagy feladatomban annak a forrásnak a megismerése volt, amit a 2012/2013-as tanévre az Emberi Erőforrások Minisztériuma bocsátott a szakkollégium rendelkezésére. Ahogy elkezdtünk ebből gazdálkodni, nemsokára fel kellett készülnünk arra, hogy az Európai Unió által finanszírozott tehetséggondozó programunkat beindítsuk. Gazdaságilag így az eddigi munka kihívás volt számomra, izgalmas és kellő odafigyelést igénylő feladat.

Munkám során kezdtem megismerni a szakkollégiumban lakó 30 fiatal roma értelmiségi hallgató napi életét, nehézségeit, örömeit és bánatát. A szakkollégisták október eleje óta közösségükbe befogadtak, szívesen láttak maguk között az EMMI minisztériumában premier előtti vetíté-

sen, kollégiumi hétvégén, Csobánkán, és számtalan csütörtök esti közösségi alkalmon. A közösségi vacsorák minden alkalommal jó hangulatban teltek, a meghívott vendéggel jó beszélgetés alakult ki, melynek aktív részese voltam.

Az elmúlt fél év során számos roma egyetemista fiatalot ismertem meg, akik nagyon pozitív képet festettek a roma társadalomról saját életpéldájukon keresztül. Fél év után már azt mondhatom, hogy igen, ismerek roma embereket. Például Ricsit, aki orvosnak tanul, Szabinát, aki szülesznőnek, vagy Andrást, aki operaénekesnek.

SZIMPÓZIUM: A SZABADSÁG MÍTOSZA?!

A tavaszi félévben a kollégium nagy fába vágta a fejszéjét, hiszen elkezdte a felkészülést az I. Szimpóziумra. Az ötlet már az őszi félévben megfogalmazódott, gyakorlatba pedig januárba kezdtük átültetni. Zsigó Ferenc, a Zsigmond Király Főiskola docense tartott kurzust az érdeklődőknek a polgárjogi mozgalmakról. A téma apropóját az adta, hogy Martin Luther King Jr. 1963 augusztusában, 50 évvel ezelőtt mondta el Washingtonban a híres „Van egy álmom” beszédét, mely új lendületet adott a polgárjogi mozgalmaknak világszerte. Diákjaink főleg azt vizsgálták, hogy ez milyen módon illeszthető rá a magyarországi romák helyzetére és a hazai polgárjogi szervezetek munkásságára.

A Szimpóziумra 2013. április 12-én került sor. A megnyitó beszédet az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövetségének főkonzulja, Meghan Moore tartotta, aki magyarul is köszöntötte az egybegyűlteket. Kiss Ulrich SJ, a kollégium rektorának köszöntője után Osztolján Ágnes országgyűlési képviselő, majd Sztojka Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának Társadalmi Felzárkózásért Felelős Főosztályvezetője tartott előadást.

Choli-Daróczi Józseffel pódiumbeszélgetést folytatott a romák jelenlegi helyzetéről Antal István, a kollégium szakmai vezetője. Az ebédszünetben a kollégium diákjai muzsikával szórakoztatták a vendégeket. Az ebédszünetet követően kerekasztal-beszélgetést folytattak a témában: dr. Rövid Márton, dr. Kállai Ernő és Kiss Ulrich SJ. Három szemszögből vizsgálták a magyarországi egyenjogúsági-polgárjogi mozgalmak motivációit és azt, hogy van-e hagyománya Magyarországon.

A kerekasztal-beszélgetést követően szekcióülésekre került sor, melyeket a kollégium diákjai moderáltak. A vendégek három téma közül választhattak:

- Polgárjogi mozgalmak: inspirációk, tagtoborzás
- Polgárjogi mozgalmak: célok
- Polgárjogi mozgalmak: mozgalmi eszköztár

A kiscsoportokban a vendégek megbeszélték az adott témához kapcsolódó tapasztalataikat, véleményüket, majd a szekció vezetői plenáris előadás formájában megosztották a többiekkel az eredményeket.

A Szakkollégium I. Szimpóziuma magában hordozott még némi „gyermekbetegséget”, a kollégium közössége szempontjából nagy kihívást jelentett, de maradéktalanul teljesültek az előre kitűzött célok is. Szeretnénk ezt a jó hagyományt a jövőben is folytatni.

AZ ELSŐ KOLLÉGIUMI HÉTVEGE

2013. április 19–21 között rendeztük meg az első kollégiumi hétvégénket, mely nem a kollégiumi kurzusokról szól, hanem a pihenésről, játékról. Helyszínnek a Csobánkai Közép-európai Cserkészparkot választottuk a szervezőkkel. Pénteken este autobusszal érkezünk a helyszínre, ahol már Ulrich atya várt ránk. A vacsorát követően az esti program egy kis activityzés volt, saját magunk által gyártott kártyákkal és általunk kitárlált szavakkal. A kötetlenebb hangulatot, a részben a kollégium udvarán termő szőlőből készült bor segítette.

Szombaton délelőtt a kollégisták egy félnapos tréningen vehettek részt, az IKSZE munkatársainak a jóvoltából. A téma főképp az életben adódó konfliktusok nyugodt kezelése és ennek a technikái voltak. Emellett egy kis önismereti részt is becsempészték a trénerék a programba. Délután az egész csapat elment kávézni a faluba, majd visszaérve a szállásra nekiláttunk lézer-tagezni. Egybehangzó beszámolókat szerint a lézerharc a legjobban sikerült program volt a hétvégén. Több csapatot is tudtunk alakítani, így körmérkőzéseket is játszottunk, sőt volt, amikor mindenki-mindenki ellen játszott. Itt sikerült egy más megoldást találni a konfliktusok kezelésére.

Vasárnap délelőtt egy kis liturgiát rögtönöztünk a szép tavaszi nap-sütésben. Ulrich atya felolvasta az aznapi evangéliumot a Szentírásból, majd több körben megoszthattuk egymással a gondolatainkat, melyek a szentírási részlettel kapcsolatban eszünkbe jutottak. Még ebéd előtt volt egy kicsi idő folytatni az előző nap, az eső miatt félbeszakadt lézer-tagmérkőzést. Kicsit fáradtan, de lelkesen hagytuk el ebéd után a szállásunkat és tértünk vissza a kollégiumba. Reméljük, hamarosan folytatódik a most megkezdett hagyomány és minden félévben elmegyünk egy ilyen összerázó hétvégére!

TANULMÁNYI HÉTVEGE

2011 szeptemberében – megalakulásunkkor – fel kellett építeni egy olyan tanulmányi és közösségi rendszert, mely a hallgatók felsőoktatási eredményességét szolgálja, felkészíti őket a közéleti és értelmiségi pályákra. A Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat megalakulása előtt nem volt olyan felsőoktatási közösség, ahol a roma hallgatók együtt élnek, szakmai életüket közösen szervezik. Viszont voltak kiváló, nem roma szakkollégiumi kezdeményezések, például a testvér szakkollégiumunkat, a Szent Ignác Szakkollégiumot említhetném, mely az indulásban a rendszer kiépítésében sokat segített és volt olyan roma közösségi kezdeményezés, mely az egész roma szakkollégiumi kezdeményezés alapját adja, a Virtuális Roma Szakkollégium. Ezekből a hagyományokból tudtunk építkezni.

Az első év az építkezés éve volt. A tanulmányi feladatok és a közösségi kezdeményezések mellett, a nyelvoktatásra is meg kellett találni a ráfordítható időt, oly módon, hogy az egyetemi elfoglaltságok is maradéktalanul teljesíthetők lehessenek. Az első évben a hétköznapi esti óráit vettük igénybe, hogy a szakkollégiumi kurzusok és idegen nyelvtanulást fel tudjuk ajánlani a szakkollégistáknak. A rendszer szemeszterenként egy-két kurzus bevezetését engedte, melyek inkább voltak előadások, mint kiscsoportos szakkollégiumi szemináriumok. Ez a rendszer nagyon leterhelte a szakkollégistákat és a munkatársakat. A munkatársak szempontjából sok szervezési munkát igényelt, a hallgatók szempontjából pedig nem volt kellően interaktív. A hallgatók hátrányos helyzetből, több esetben halmozottan hátrányos helyzetből érkeztek. A felsőoktatási intézmények elvárásait nagy energia- és időbefektetéssel tudták teljesíteni. A szakkollégium közösségi, szakmai rendezvényei és a nyelvtanulás a felsőoktatási tanulmányok felkészülési idejéből heti több órát kívánt a hallgatóktól. Felismertük, hogy a Szent Ignác testvér szakkollégiumunktól kölcsönözött kurzusfelépítés, és a hallgatók számára ajánlott időkeret a szakkollégiumi tevékenységekre nem válik be a roma fiatalok esetében. Váltottunk.

A második év első félévét tanulmányi hétvégékre osztottuk. Egy félévben négy tanulmányi hétvégét szervezünk, mely intenzívebb és sok-

színűbb lett, mint az előző rendszer. Egy hétvégén 8-10 kurzust tudunk megtartani, egy kurzus 16 órás, melyet tömbösítve tart meg a kurzusvezető, 4x4 órát vesz igénybe. Egy hallgató két-három kurzust tud így teljesíteni egy félévben. Egyszerre 4-5 kurzust tartanak a párhuzamosan a kurzusvezetők délelőtti és délutáni beosztásban. A rendszer bevezetése után a hallgatók hétköznap a szakkollégium által szervezett nyelvi órára járnak és a csütörtökönkénti közösségi eseményre. Az új rendszerrel elértük, hogy a hallgatóknak több idejük lett a felsőoktatási tanulmányaikra, de a szakkollégium által kínált lehetőségekből is többet tudnak vállalni a korábbiakhoz képest.

A tanulmányi hétvége péntek esti beszélgetéssel kezdődik. Előadót hívunk, aki beszél a szakterületéről, pályájáról, milyen nehézségek árán sikerült neki eljutni a felsőoktatásba, hogy lett szakember. A beszélgetés minden esetben interaktív, szakmai és a személyes motiváló beszélgetés elemeit tartalmazza. A beszélgetés után vacsorával zárul az est tervezett programja. A vacsora és beszélgetés után szabadidejükben is együtt töltik az idejüket a hallgatók.

Szombaton közös reggelivel kezdődik a nap, majd a hallgatók a választott kurzusaikon vesznek részt délelőtt és délután, közben közös ebéd. Este vacsora, majd táncház a Khamoro Cigány Táncegyüttessel, szünetekben Szentadrassy István a beszélgetőpartner.

A vasárnap közös reggelivel kezdődik ismételten, délelőttre nem szervezünk kurzust, ebben az időben szabadprogramok vannak, majd ebéddel zárul a tanulmányi hétvége.

SPORTNAP

2013-ban második alkalommal került megrendezésre a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium és a Jezsuita Roma Szakkollégium közös sportnapja.

A rendezvényt Kispesten rendezték meg a szakkollégiumok hallgatói. A sportnapon több sportágban is megméretették magukat a hallgatók vegyes és szakkollégiumi csapatokban.

A lányok a teremben floorball-lal, kézilabdázással és a kosárlabdázással töltötték az idejüket. A fiúk a külső, műfüves pályán fociztak. Hagymányszerűen SZIK–JRSZ focimecset is szerveztek a hallgatók, ahol a SZIK nyert 5–4-re.

A sportolás után a szakkollégisták a közeli tornateremből és műfüves pályáról a szakkollégiumba mentek, ahol a kései ebéddel várták őket a sportnap szervezői. Ebéd után hosszabb beszélgetés alakult ki, átadták a focimeccs győzteseinek a serleget, majd minden résztvevő emléklapot kapott az eseményről.

GYEREKNAP A JRSZ-BEN

2013. május 25–26-án a kollégisták kis testvérei számára megrendezésre került a JRSZ első gyereknapi hétvégéje. 11 gyerek kapott szállást és teljes ellátást a szakkollégiumban. A legkisebbek 5, a legnagyobbak pedig 14 évesek voltak. Már a pesti közlekedés is tetszett a gyerekeknek, a mozgólépcsőzés külön élmény volt. Szombaton a Fővárosi Állat- és Növénykertet látogattuk meg, ahol a különleges látnivaló mellett, a játszótér aratott nagy sikert. A közös ebéd után szabad foglalkozás, majd táncos mulatságot rendeztünk a gyerekeknek. Vasárnap megnéztük a város látványosságait. A gyerekekkel ellátogattunk többek között a Hősök tere, a Vajdahunyad várba, a Kossuth térre, ahol a Parlamentet néztük meg.

Dávid Alexandra

TÁNC TANÍTÁS

Horváth Gábornak hívnak, az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar első éves, és a Jezsuita Roma Szakkollégium lakója vagyok.

Önkéntes alapon kezdtem el tanítani salsa-t és hip-hop táncokat a Kispesten található József Attila nevezetű gyermekotthonban. Az ötlet úgy jött, hogy Sárospatakon is tanítottam ilyen korú gyermekeknek és azon gondolkodtam, hogy ezt folytatni kellene itt Budapesten is. Ösztönző volt az is, hogy emiatt emelkedett a kollégiumi ösztöndíj mértéke.

Négy hónapja a gyermekotthon utcáján sétáltam és megpillantottam az intézményt és becsengettem, ahol kedvesen fogadtak, de valahogy nem tudták feldolgozni, hogy ingyen szeretnék oktatni táncot, de megbeszéltük és összehoztuk Pára Adriennel a táncoktatást. A Szakkollégium megengedte, hogy a gyermekek a nagyteremben gyakoroljanak.

Segítőim voltak Kalányos Richárd, Zubor Ágnes, Horváth Barbara, Farkas András, Antal Szabina. Abban segítettek, hogy míg folyt az oktatás, addig a kollégium felajánlásból vett szörpöt és egy kis édességet felszolgálták, amiért nagyon hálás vagyok nekik.

A gyerekek nagyon lelkesek és vidámak voltak, persze akadtak olyanok is, akik nehezen törtek meg, de végül ők is belátták, hogy nem kell mindig az árral szemben úszni.

A táncoktatás minden héten hétfőn 17:30-kor kezdődött és 18:30-kor ért véget. A gyerekek egy kis bemelegítéssel kezdték, majd egy kis tánc-történetet meséltem nekik, azután kezdtük a táncot – persze az alapoktól – majd egy kis nyújtással fejeztük be. Öröm volt látni az óra végén a kipirosodott arcokat, miközben jóízűen isszák a szörpjüket.

Fejemben nem fordult meg az, hogy majd emiatt emelkedik az ösztöndíjam, csupán segíteni akarok azoknak a gyermekeknek, kik gyermekotthonban élnek, mivel én is éltem egy kis időt intézetben. Megtanít, hogy hogyan viselkedjek egy kisebb csoporttal, a gyerekekkel és segít a kommunikációban.

Remélem ösztől is folytathatom a kis csapattal a munkámat, és a Szakkollégium továbbra is támogatja majd.

Budapest, 2013. július 9.

Horváth Gábor

MAROSVÁSÁRHELYEN JÁRTUNK

Nagyon fontos volt számomra ez az utazás, hiszen még nem volt alkalmam Erdélyben járni, ám ez a lehetőség megvalósult számunkra és egy nagyszerű aktív közösséggel indulhattunk el erre az igazán fontos tanulmányi kirándulásra. Lehetőségünk volt többek között meglátogatnunk testvér kollégiumunkat is, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Természetesen megismerkedtünk az ott lakó jezsuita szakkollégista diákokkal is, és persze a kirándulás során rengeteg látnivaló tárult elénk, mint például: Segesvár – Vlad Tepes (Dracula), Óratorony, Kultúrpalota – szecessziós építészet, Fehéregyháza – Petőfi múzeum.

Fehér György

Jómagam is nehéz körülmények között élek anyukámmal és unokájával, de ez a szegénység eltölpül a marosszentgyörgyi cigánytelepen tapasztalt szegénységhez képest. Beszéltünk Puczi Béla családjával, aki az 1990-es marosvásárhelyi fekete március idején, a híressé vált mondatot mondta: „Ne féljetek magyarok, megjöttek a cigányok”, a családja mindössze alig 40 000 forintból él. Volt olyan család is, akik csupán 8 000 forintból éltek, ami bőven a létminimum alatt van.

De pozitív élmény volt, hogy mindezek ellenére mégis rend és tisztaság volt, a gyerekek ápoltak és vidámak. A házak egy domboldalra épített aprócska építmények, melyek egy nagy esős nap után akár le is csúszhatnak a másik házakra, de a fák gyökerei tartják még életben és egy helyben a házakat. Járda vagy betonos rész nem volt, sárosak voltak a házhoz vezető utak, és így kellett hordani a vizet, mivel nem volt bevezetve.

Másik pozitív élmény volt az is, hogy a közösen vásárolt élelmiszert az ottani lelkésszel, Baricz Lajos atyával oszthattuk szét a szegény családok között.

Mindig lesz szegényebb és gazdagabb réteg, de rádöbbenem arra, hogy sose lehetsz annyira szegény, hogy ne tudj segíteni egy nálad szegényebbnek.

Jó volt a szakkollégistákkal együtt tölteni ezt a pár napot, így közelebb kerültünk egymáshoz. Ez az utazás elősegíti a gördülékenyebb, barátságosabb légkört a JRSZ-ben.

Utolsó sorokban még annyit, hogy betekintheztünk Jezsuita Szakkollégiumba, ahol csodálkozva néztük az általuk fenntartott kávézót, ami teljesen fel volt szerelve (üdítők, kávék, édesség, bor, sör) és bárki használhatta, csupán amit fogyasztott, annak az értékét egy becsületkasszában kellett elhelyeznie. Örömmel néztük, és hallottuk, hogy működőképes dolog ez. Remélhetőleg mi is eljutunk erre a szintre, minél hamarabb.

Horváth Gábor

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

**A projektek az Európai Unió
támogatásával valósulnak meg.**